

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ Δ.Σ. ΤΩΝ ΕΛΜΕ
ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΜΑΖΙΚΟ, ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟ, ΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ
ΓΙΑ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΑ – ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ
ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ – ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΠΑΝΤΟΥ
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Για την εφημερίδα...

Όλα τα προηγούμενα χρόνια, στη μόνιμη προσπάθειά μας για την αγωνιστική εγρήγορση του κλάδου – στις κορυφώσεις και τις υφέσεις του κινήματος – με ανακοινώσεις μας προσπαθήσαμε να είμαστε αρωγός. Σκοπεύουμε, ωστόσο, να ανοίξουμε ένα νέο κεφάλαιο, μέσα από ένα έντυπο που θα προσπαθήσουμε να είναι τακτικό, μαχητικό, ζωντανό, διεισδυτικό, ανοικτό και συνεπώς αποτελεσματικό.

Ο ρόλος μιας τέτοιας εφημερίδας μπορεί να αποβεί κεντρικός στην επικοινωνία και τη συνοχή του κλάδου και ειδικά των πιο ριζοσπαστικών ρευμάτων του. Αυτό είναι ιδιαίτερα αναγκαίο σε ένα νομό σαν τον δικό μας, ο οποίος χαρακτηρίζεται από πολλές σχολικές μονάδες με μεγάλη διασπορά και σε μια περίοδο που οι παραδοσιακές μορφές συνδικαλιστικής οργάνωσης και δράσης, Δ.Σ, Γ.Σ, εκλογές συλλαλητήριο, απεργία δεν αναδεικνύονται πάντα σε προνομιακό χώρο υποδοχής όλου του πλούτου της σκέψης και του προβληματισμού που υπάρχει μέσα μας.

Το στοίχημα αυτό θέλουμε να αφορά όλους μας και όχι μόνο μια ομάδα των Αγωνιστικών Παρεμβάσεων. Άλλωστε η Κίνησή μας, αλλά και το δυναμικό που μας στηρίζει από την αρχή της ίδρυσής της έθεσε επί τάπητος με το λόγο και την πρακτική της μια άλλη κουλτούρα συνύπαρξης, συνδιαμόρφωσης και ενεργοποίησης των υποκειμένων σε ριζοσπαστική κατεύθυνση και σε ρήξη με το παραδοσιακό μοντέλο της παράταξης – μακριού χεριού του κόμματος στο συνδικάτο.

Ούτε υποταγή ούτε αναμονή... Οι εκπαιδευτικοί πρωταγωνιστές

Υπερασπίσου το παιδί... Όταν ένα κορίτσι 13 χρονών πεθαίνει από το μαγκάλι στη Θεσσαλονίκη του 2013, δε σημαίνει μόνο ότι γυρίσαμε σαν κοινωνία δεκαετίες πίσω, στο 1950 της φτώχειας και της χαμοζωής. Σημαίνει ότι χάνεται η ελπίδα, ότι μένει απροστάτευτο το μέλλον όταν δεν μπορεί να προστατευθεί η ζωή ενός παιδιού. Στον κόσμο που μας υπόσχεται το "success story" της κυβέρνησης, το μέλλον είναι υποθκευμένο στο όνομα του χρέους. Δεν έχουμε άλλη επιλογή από να βάλουμε φραγμό σε αυτόν τον κατήφορο...

Η κυβέρνηση χαράζει με την Τρόικα ένα δρόμο που είναι καταβύθιση στην κοινωνική εξαθλίωση. Στο όνομα των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και της αποπληρωμής του χρέους ετοιμάζονται **νέα μέτρα** που έχουν τη μορφή θύελλας και χτυπάνε ό,τι έχει σωθεί. Άλλες 12.500 χιλιάδες **διαθεσιμότητες** στο δημόσιο δρομολογούνται μετά το Γιουρογκρουπ το Δεκέμβριο. Παράλληλα ετοιμάζεται, με μια **διαδικασία** στα πρότυπα της ΕΡΤ, **το κλείσιμο** και οι **συγχωνεύσεις** υπηρεσιών και οργανισμών ζωτικής σημασίας: σχολεία, νοσοκομεία, ΑΕΙ-ΤΕΙ... Η **φοροεπιδρομή** και τα **χαράτσια** ρημάζουν το λαϊκό εισόδημα, ενώ

προσφέρεται φοροασυλία στο κεφάλαιο. Οι **κατασχέσεις πρώτης κατοικίας** για τα λεγόμενα "κόκκινα δάνεια" ξεκινάνε μετά από τη μιντιακή εκστρατεία για να συνηθίσουμε το αδιανόητο, αφού η μεγάλη πλειοψηφία δεν μπορεί να καλύψει βασικές ανάγκες. Η **πορεία του ΕΟΠΥΥ** αποδεικνύεται ένα σπιράλ θανάτου που αφήνει την κοινωνική πλειοψηφία χωρίς γιατρό και φάρμακο, ενώ στο στόχαστρο μπαίνει η **σύνταξη** και ό,τι απέμεινε από τα αποθεματικά των ταμείων. Μεθοδεύεται μια νέα εφόρμηση **ιδιωτικοποιήσεων** και λεηλασία του δημόσιου πλούτου. Κοντά σε όλα αυτά η ανεργία καλπάζει και οδηγεί στο περιθώριο τη νεολαία.

Ή θα ζήσει η κοινωνία ή θα πληρωθεί το χρέος. Όταν τα 74 δις του προϋπολογισμού στο σύνολο των 116 δις πάνε για το χρέος, το δίλημμα έχει τεθεί με τον πιο ωμό τρόπο, ή θα έχουμε σχολεία, υγεία, μισθούς και συντάξεις ή θα πληρώνουμε τόκους και τοκοχρεολύσια.

Κυβέρνηση, ΕΕ και ΔΝΤ στο όνομα του χρέους αποδομούν τις εργασιακές σχέσεις, απολύουν, ωθούν στην απλήρωτη, ανασφάλιστη εργασία με μόνο στόχο να ρίξουν στην εργαζόμενη πλειοψηφία τα βάρη της κρίσης για να γλιτώσουν

το κόστος εργοδότες, κεφάλαιο και τράπεζες. Το μόνο που υποσχονται είναι ότι στο εξής έτσι θα είναι ο κόσμος: άδικος, ανελεύθερος, γεμάτος εκμετάλλευση και στερήσεις. Γι' αυτό διαφημίζουν τη μοιρολατρική αποδοχή των Μνημονίων, το αλληλοφάγωμα των εργαζομένων και των φτωχών. Σε αυτό στρατεύεται ο φασισμός, υπηρέτης του κεφαλαίου και των τραπεζών που συκοφαντεί το εργατικό κίνημα και τους κοινωνικούς αγώνες, την ώρα που στοχοποιεί τους μετανάστες για να αθώσει το κεφάλαιο και την Τρόικα.

Οι εκπαιδευτικοί πρωταγωνιστές, ούτε συνένοχοι ούτε θεατές. Η κοινωνία δεν υπάρχει για τα κέρδη. Η κοινωνία είναι οι εργαζόμενοι. Και δεν μπορούν να δεχτούν ότι στο εξής η κάθε μέρα θα είναι χειρότερα από την άλλη. **Μπορούμε να ανατρέψουμε την πολιτική κυβέρνησης -ΕΕ-ΔΝΤ** με ένα εκπαιδευτικό κίνημα, κομμάτι ενός εργατικού-λαϊκού κινήματος ανατροπής. Βάζοντας τα δικαιώματα μπροστά, τα αιτήματα για το ενιαίο 12χρονο σχολείο, δημόσιο και δωρεάν, ανοικτό σε όλα τα παιδιά, που θα αγκαλιάζει τη γενική και τεχνολογική εκπαίδευση. Με σχολεία σε κάθε γειτονιά και χωριό. Με απολυτήριο που

Περιεχόμενα

Αφιέρωμα στην τεχνική εκπαίδευση

Σελίδες 4, 5, 6, 7

2 Δυσλεκτικός χρυσός

2 μαϊ school

3 Το μάθημα της μουσικής στον κάλαθο των αχρήστων

3 Η επιστήμη της πληροφορίας...

8 Αποτιμάμε συλλογικά την απεργία...

9 Δέκα συν ένας «όροι και προϋποθέσεις» για να νικήσουν οι αγώνες!

10 Μαθητικές καταλήψεις

10 Ανυποχώρητοι οι διοικητικοί .....

11 Προϋπολογισμός «ανάκαμψης» ήτοι «θανάση σφίξε κι άλλο το ζωνάρι»

12 Σχολείο και φασισμός

13 Η ιστορία μιας σχολικής βιβλιοθήκης

14 Μουσική εκδήλωση ΕΛΜΕ-Θ και καθηγητών σε διαθεσιμότητα

15 Η οργανικότητα που...χάνεται

16 «Εκπαίδευση και κινηματογράφος»

16 Κινηματογραφική ομάδα ΕΠΑΛ Κορδελιού

Δυσλεκτικός χρυσός

«Σαν πρόκες να καρφώνονται οι λέξεις» (Μαν. Αναγνωστάκης)

Αυτή η εικόνα που κάνει τον γύρο του διαδικτύου δεν σε σοκάρει απλώς, αλλά σε γεμίζει οργή για όλους αυτούς που υπηρετώντας τα συμφέροντα μιας δράκας πλουτοκρατών, οδηγούν όλη την ελληνι-

κή κοινωνία στην καταστροφή με πρώτο θύμα τα παιδιά.

Η φωτογραφία που τραβήχτηκε πρόσφατα σε δρόμο της Αθήνας, δείχνει ένα μαθητή, (πρέπει να είναι στις πρώτες τάξεις δημοτικού), να πουλάει καρτομάντιλα και να προσπαθεί ταυτόχρονα να ασχοληθεί με τα μαθήματά του.

Αυτό ακριβώς είναι το «success story» της Ελλάδας των Σαμαροβενιζέλων. Μας αξίζει;

Είναι πια σε όλους γνωστό πως η ΝΔ, έχοντας πουλήσει την ψυχή της στο διάβολο, στη θέση του κακού πρώτου μνημονίου ανακάλυψε το καλό και εφαρμόσιμο δεύτερο μνημόνιο (για το τρίτο, προς το παρόν, κάνει γαργάρα...) Ωστόσο,

το παράδοξο με την ΕΕ και το ευρώ είναι ότι σ' αυτή την φρικιαστική (φρίκη αστική...) τερατογένεση, δεν προσέρχεται μόνον η κυβερνώσα δεξιά. Προσέρχεται και η «κυβερνώσα Αριστερά». Η οποία, αφού παραδέχεται ότι το ευρώ ήταν τέρας από τα γεννοφάσκια του, μας καλεί να συμφιλιωθούμε μαζί του. Περίπου όπως η Μία Φάρου στο ρόλο της Ρόζμαρι, που κρατώντας στα χέρια της το βρέφος με τα κίτρινα μάτια, το σταχτι δέρμα, τα γαμπιά νύχια και τα κερατάκια στο κρανίο, το κοιτάζει τρυφερά κι αποφασίζει να τ' αγαπήσει σαν παιδί της. Που, άλλωστε, είναι.

Χρήστος Μασούρας

“My school”: αυτός είναι ο τίτλος του νέου πληροφοριακού συστήματος που εγκαινίασε με εγκύκλιο το υπουργείο από τις 14/11. Είναι τραγελαφικό ότι διάλεξε αυτόν για ένα σύστημα που θα καταγράφει κάθε εξέλιξη που αφορά μαθητές και καθηγητές: από ΑΜΚΑ ως άδειες εκπαιδευτικών. Από απουσίες μέχρι επιδόσεις μαθητών. Κι όλα αυτά καθημερινά.

Είναι φανερό ότι το «mySchool» είναι πολιτικό και όχι πληροφοριακό σύστημα. Στοχεύει στην αυτοσυμμόρφωση των εκπαιδευτικών μέσω του φόβου και της υποταγής. Η σχολική μονάδα θα βρίσκεται σε ασφυκτικό έλεγχο και παρακολούθηση και συνδέεται άμεσα με διαδικασίες αξιολόγησης. Θυμίζουμε ότι η επίδοση των μαθητών είναι ένα από τα κριτήρια αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας και του εκπαιδευτικού. Ταυτόχρονα οι απουσίες, ως δείκτης για τη μαθητική διαδρομή, αποτελούν εργαλείο αναστολής ή σύμπτυξης τμημάτων ακόμα και μέσα στη χρονιά.

Πλευρά αυτού του συστήματος είναι το λεγόμενο «παραδοσιακό γίγιο». Σε αυτό θα καταγράφονται

οι παρουσίες και απουσίες όλων των εκπαιδευτικών καθημερινά.

Εύρηκα! αναφωνάζουν. Να η λύση για τα προβλήματα της εκπαίδευσης: «οι κοπανατζήδες εκπαιδευτικοί». Τι κι αν από την αρχή της χρονιάς χάθηκαν χιλιάδες ώρες, λόγω έλλειψης εκπαιδευτικών, τι κι αν τα μισά ΕΠΑΛ παραδόθηκαν στους ιδιώτες και τα άλλα υπολειπονταν, τι κι αν σχολεία και εκπαιδευτικοί στενάζουν από τη μείωση των δαπανών και μισθών;

Στρώνουν το έδαφος να εργαζόμαστε ως είλωτες, με ανασφάλεια, με φόβο, υποταγμένοι στα κελεύσματα μιας αυταρχικής εξουσίας. Ταυτόχρονα, σπίνονται οι μηχανισμοί για συγχωνεύσεις, συμπύξεις, καταργήσεις σχολείων και απολύσεις εκπαιδευτικών, όπως ορίζουν και οι συμφωνίες που έχουν υπογράψει με την τρόικα.

Το λέμε καθαρά: οι εκπαιδευτικοί, όπως και με την αξιολόγηση, με μαζικές και συλλογικές διαδικασίες θα κάνουμε εφιάλτη τα «όνειρά» τους για μια κοινωνία με καταργημένα κοινωνικά αγαθά και δούλους εργαζομένους.

Σοφία Στεφανίδου

Μαθαίνοντας νέους όρους

Δ.Υ.Κ.: Δεν Υπάρχει Κενό...

Φέτος οι αποσπάσεις από ΠΥΣΔΕ σε ΠΥΣΔΕ έγιναν μία εβδομάδα αφότου ξεκίνησαν τα σχολεία (Παρασκευή 6/9). Αυτό σημαίνει ότι για μία εβδομάδα οι εκπαιδευτικοί έπρεπε να επιστρέψουν στη θέση τους με ό,τι αυτό συνεπάγεται (έξοδα διαμονής, μακριά από οικογένεια κτλ). Και κυρίως να πλανάται από πάνω τους η «φήμη» ότι δε θα ικανοποιηθούν πολλές αιτήσεις. Όπως και έγι-

νε... Η προσπάθεια δημιουργίας υπεραριθμών από το υπουργείο επεκτάθηκε το Σεπτέμβρη και στους αποσπασμένους στη Θεσσαλονίκη. Έτσι, στις τελικές τοποθετήσεις, 47 άτομα των ειδικοτήτων ΠΕοι, ΠΕο2, ΠΕο3, ΠΕο4, ΠΕΙ3 είδαν δίπλα στο όνομά τους το χαρακτηρισμό ΔΥΚ, κρίθηκαν δηλαδή

εξολοκλήρου πλεονάζοντες και τους ζητήθηκε να κάνουν αίτηση τοποθέτησης στην περιφέρεια. Αρχικά, τουλάχιστον! Η κινητοποίηση των ΕΛΜΕ ήταν άμεση! Οργανώθηκε για τη Δευτέρα 30/9 παράσταση διαμαρτυρίας στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας από κοινού με τους συναδέλφους που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα το καλοκαίρι.

Την Τετάρτη 2/10 (ημέρα πανελλαδικής δράσης ενάντια στις υποχρεωτικές μετακινήσεις, τις διαθεσιμότητες – απολύσεις και την αποδόμηση του δημόσιου σχολείου), οργανώθηκε συγκέντρωση ξανά στην Περιφέρεια μαζί με τις ΕΛΜΕ της Κεντρικής Μακεδονίας. Οι εκπαιδευτικοί από τις ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, Ημαθίας, Χαλκιδικής, Κιλκίς και Πιερίας με τη

μαζική συμμετοχή τους σταμάτησαν τη συνεδρίαση του ΑΠΥΣΔΕ που είχε ως θέμα την έγκριση των μετακινήσεων. Με μια διάθεση επίδειξης αυταρχισμού η Περιφέρεια όρισε ΑΠΥΣΔΕ για την επόμενη μέρα, ενώ την ίδια στιγμή οι Διευθύνσεις Δυτικής και Ανατολικής Θεσσαλονίκης καλούσαν ΠΥΣΔΕ για να επικυρώσουν ονομαστικά τους πίνακες πλεοναζόντων των ειδικοτήτων ΠΕο5, ΠΕο6, ΠΕο7, ΠΕο8, ΠΕοι1, ΠΕοι6, ΠΕοι8.41, ΠΕοι9-20, ΠΕο32. Η διαδικασία ήταν τελειώς παράτυπη, καθώς αρκετοί από τους συναδέλφους είχαν καταθέσει αίτηση μετάταξης στην πρωτοβάθμια και τώρα κινδύνευαν να μετακινηθούν στην περιφέρεια πριν εξεταστεί η αίτησή τους! Αλλά έτσι κι αλλιώς η νομιμότητα δεν είναι κάτι που χαρακτηρίζει τον τελευταίο καιρό τις διοικήσεις εκπαίδευσης.

Οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν την Πέμπτη 3/10 στην Περιφέρεια και στις Διευθύνσεις και ξανά στις 8/10 στην Περιφέρεια για να σταματήσουμε ξανά συνεδρίαση ΑΠΥΣΔΕ. Μετά την αποχώρηση των ΔΣ των ΕΛΜΕ και των συναδέλφων, το ΑΠΥΣΔΕ συνεδρίασε και προχώρησε σε μετακινήσεις. Ο παραπλανητικός τρόπος που λειτούργησαν τα διορισμένα μέλη του Συμβουλίου, ο εμπαιγμός του κλάδου και η βαθύτατα αντιδημοκρατική συμπεριφορά τους αποδεικνύουν τις δυσκολίες υλοποίησης των αντικειμενικών σχεδίων τους, αλλά και την αδίστατη επιμονή τους να τα υλοποιήσουν! Το κωμικοτραγικό του πράγματος: το ΑΠΥΣΔΕ μετακινεί

συνάδελφο ΠΕο3 από Ανατ. Θεο/νίκη στην Πέλλα στις 9/10 και στις 16/10 η ίδια διεύθυνση δηλώνει κενό ΠΕο3!

Οι περιφερειακοί Διευθυντές και οι Διευθυντές Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αποδείχθηκε ότι διεκπεραιώνουν οι ίδιες όλα τα αντιδραστικά σχέδια του υπουργείου. Δεν αποδέχθηκαν τις θέσεις του κλάδου, όπως εκφράστηκαν και στις παραστάσεις διαμαρτυρίας των ΕΛΜΕ, για τον τρόπο υπολογισμού των κενών, υπέγραψαν τις διαπιστωτικές πράξεις διαθεσιμότητας των συναδέλφων, συνέταξαν τα νέα ωρολόγια προγράμματα, πριν ακόμη ψηφιστεί το αντίστοιχο νομικό πλαίσιο, λειτούργησαν ως απεργοσπαστικός μηχανισμός με συνεδριάσεις των ΠΥΣΔΕ την περίοδο της απεργίας, συντάσσουν υποχρεωτικούς πί-

νακες μετακινήσεων, παραβιάζοντας την ίδια την εκπαιδευτική διαδικασία, αυθαιρετούν και λειτονουργούν με έλλειψη αντικειμενικότητας στις τοποθετήσεις (χωρίς κοινοποίηση των κενών σε όλες τις φάσεις των τοποθετήσεων, παραπλανώντας τους συναδέλφους για εθελοντικές μετακινήσεις για να δημιουργούν το υπέδαφος της υποχρεωτικότητας, τοποθετήσεις αναπληρωτών πριν τις τοποθετήσεις για συμπλήρωση ωραρίου των μονίμων, τοποθετήσεις αποσπασμένων χωρίς κοινοποίηση των μορίων κατάταξής τους, κ.α.) Οι διοικήσεις εκπαίδευσης έχουν εξελιχθεί πλέον στους τοπικούς εντολοδόχους προώθησης των αντικειμενικών μέτρων.

Θώμη Αλεμίδου

Γιώργος Κρεασιδής

Η επιστήμη της πληροφορίας ή της κυκλοφορίας νέων δούλων προγραμματιστών;

Και η «πληροφορική» (ή ΤΠΕ, Τεχνολογίες Πληροφορικής & Επικοινωνιών, ή η ειδικότητα των ΠΕ19/20) είναι από τις ειδικότητες που εδώ και μήνες είναι «στο στόχαστρο» της «μεταρρύθμισης» του Υπουργείου Παιδείας και πιο συγκεκριμένα του Υπουργού του.

Στη σύντομη αυτή αναφορά είναι αδύνατο να καταγραφούν οι παλινωδίες και οι ακυρώσεις επί ακυρώσεων, οι εξαγγελίες επί εξαγγελιών και ακόμη, πολύ χειρότερα, δεν έχει νόημα να αναφερθεί και ποια είναι τελικά η σημερινή κατάσταση εφόσον ανά

πάσα στιγμή μπορεί να ανατραπεί με μια απλή Υπουργική Απόφαση, ή μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Με την ίδια αδιαφάνεια και την ίδια προχειρότητα που οδήγησε εκατοντάδες/χιλιάδες συναδέλφους ΠΕ19/20 να κάνουν απανωτές αιτήσεις μετάταξης από την Β΄θμια προς την Α΄θμια, και να βλέπουν τις αιτήσεις τους να πετιούνται (Απρ.2013) ή να εκβιάζονται «εθελοντικά» να ξανακάνουν και να αγνοούνται (Αυγ.2013), και μετά να ξαναεκβιάζονται να ξανακάνουν «εθελοντικά» ως ΔΥΚ-Δεν Υπάρχει Κενό»

αίτηση απόσπασης (Οκτ.2013) για να διαπιστώσουν ότι κάποιοι άλλοι συνάδελφοί τους «έτυχε» να γίνουν (κι όχι απλά να γίνουν) δεκτοί στην Α΄θμια, αλλά «με δώρο» και με μια μετάθεση από τα 4 σημεία της επικράτειας στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Προκαλεί θλίψη βέβαια ότι όλα αυτά συμβαίνουν και με ευθύνη (δευτερογενή σημειωτέον) των ίδιων των συναδέλφων που πάνω στην σύγχυση, την αβεβαιότητα, τους εκβιασμούς και την τρομοκρατία του Υπουργού δεν ορθώνουν μια αγωνιστική και πλατιά δημοκρατική και συνεργατική αντίσταση αλλά διολισθαίνουν στα κελεύσματα εκείνων των συνδικαλιστών που «χέρι-χέρι» με την εκάστοτε πολιτική εξουσία φρόντιζαν για την επιβίωσή της και φυσικά τη δική τους, υποκριτικά και όχι με την απαραίτητη ευθυκρισία στο βασικό τους αντικείμενο: την πληροφορία! Όπως και με τους άλλους κλάδους είναι φανερό ότι πιο πάνω από την οποιαδήποτε γνώση και πληροφορία βρίσκεται

η Ανθρώπινη Βούληση, που αν δεν μετατραπεί και σε Πολιτική Βούληση τότε απλά και οι «πληροφορικοί» θα είναι ένας «αδύνατος κρίκος» στην αλυσίδα που λέγεται «δημόσια εκπαίδευση».

Στέκομαι με σκεπτικισμό στην καλοκαιρινή αντίδραση πολλών πανεπιστημιακών οι οποίοι ναι μεν αντέδρασαν στις άδικες και πρόχειρες τυχοδιωκτικές και αυθαίρετες επιλογές του υπουργείου εναντίον των μαθημάτων της «πληροφορικής», αλλά έμειναν δυστυχώς «μέχρι εκεί», δίνοντας τη γενική αίσθηση μιας «συντεχνιακής» αντίστασης για το ωρολόγιο πρόγραμμα του «νέου λυκείου» τη στιγμή που λίγες εβδομάδες πριν 2500 συνάδελφοι εκπαιδευτικοί είχαν «μείνει στον δρόμο», τη στιγμή που περίπου 15.000 μαθητές έμειναν «έξω από τις αίθουσές τους». Το γνωρίζουν, το λένε και το γράφουν και οι ίδιοι στην πλειοψηφία τους, ότι η εκπαιδευτική πολιτική στην Ελλάδα εδώ και χρόνια στο πολιτικό καθεστώς που έχει επιβάλλει

η μιντιοκρατία, εξαντλείται στις προσωπικές κυρίως επιδιώξεις του Υπουργού (και αυτό δε σημαίνει μόνο ποιο Ι Ε Κ θα αποφασίσει να εγκαινιάσει, πριν απολύσει και κλείσει σχολεία).

Κλείνοντας, θα ήθελα να θυμίσω ότι η παρέμβασή μας δεν πρέπει να κινείται στον άξονα «πληροφορικοί – χημικοί», ή «φιλόλογοι – θεολόγοι» κλπ, αλλά στον άξονα «Κοινωνία – Εξουσία». Η πληροφορική εκτός από τον τεχνολογικό αλφαριθμητισμό του 21ου αιώνα είναι πια αναπόσπαστο τμήμα κάθε κλάδου και επιστήμης και βασικό εργαλείο για τον εκδημοκρατισμό των κοινωνιών και την αναζήτηση της πληροφορίας και της αλήθειας και δεν πρέπει να γίνει/μείνει υπόθεση μόνο κάποιων πολυεθνικών ή και εγχώριων κερδοσκοπικών επιχειρήσεων που καλλιεργούν και αναζητούν προγραμματιστές-δούλους, μεθοδικά και συστηματικά, από όλο και μικρότερες ηλικίες παγκοσμίως.

Ηλίας Γεράκος

Το μάθημα της μουσικής στον κάλαθο των αχρήστων

Εν μέσω καλοκαιριού, με θερμοκρασίες που προκαλούσαν δυσφορία, το υπουργείο μας επιφύλαξε μια ψυχρολουσία που έκανε πολλούς από μας να ξεκάσουμε για τα καλά τη ζέση. Αποφάσισε την κατάργηση του μαθήματος μουσικής από τη Β΄ και Γ΄ γυμνασίου. Άλλη μια κίνηση στα πλαίσια της δημιουργίας του «νέου σχολείου», του εκσυγχρονισμού της παιδείας και του success story. Αυτή έσπειρε τον πανικό στον κλάδο, αφού σε συνδυασμό με την αύξηση του ωραρίου, σήμαινε ότι κάποιοι από μας θα περίσσευαν. Αποτέλεσμα ήταν να νιώσουμε ότι χάνουμε τη Γη κάτω από τα πόδια μας.

Αμέσως συντάχθηκαν κείμενα διαμαρτυρίας για να στηρίξουν με πολυάριθμα επιχειρήματα την αναγκαιότητα της διδασκαλίας του μαθήματος της μουσικής. Ανάμεσά τους αναδείχτηκε η συμβολή της μουσικής στη ψυχική καλλιέργεια, στην ανάδειξη του πιθανού μουσικού ταλέντου και στην εν γένει διαμόρφωση μιας ισορροπημένης και σύγχρονης προσωπικότητας. Σε πολλούς από μας, όλες οι προσπάθειες και τα υπομνήματα των συλλόγων αποφοίτων των τμημάτων μουσικών σχολών, των σχολικών συμβούλων, της πανεπιστημιακής κοινότητας και των ίδιων των καθηγητών μουσικής, φάνηκαν για άλλη

μια φορά εκτός θέματος. Πρώτον γιατί, αφού δεν ήταν μόνο οι μουσικοί που έμπαιναν στο στόχαστρο του υπουργείου, η όλη προσπάθεια φαινόταν άκομψη. Ο σώζων εαυτόν σωθήτω. Ίδια τύχη είχαν οι καθηγητές των καλλιτεχνικών και πολύ χειρότερη, οι καθηγητές τεχνολογίας, αφού το μάθημά τους καταργούνταν εντελώς από την ύλη του γυμνασίου. Και βέβαια, δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στα πιο τραγικά θύματα της μνημονιακής πολιτικής, τους 2.500 συναδέλφους της τεχνικής εκπαίδευσης που ένα καλοκαιρινό πρωί ξύπνησαν άνεργοι. Και δεύτερο γιατί οι υπουργοί δεν μπορεί να μη γνωρίζουν ότι η μουσική είναι μάθημα που δεν λείπει από κανένα σχολείο του πλανήτη, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Το υπουργείο ήξερε τι έκανε. Έπρεπε κάποιους να απολύσει. Ξεκίνησε από τα μαθήματα που δεν ευθυγραμμίζονταν με την λογική του σχολείου της αγοράς. Άλλωστε, αν κάποιος μέσα από το συγκεκριμένο μάθημα αρχίσει να αναγνωρίζει τα προϊόντα της υποκουλτούρας και να τα αποφεύγει, κινδυνεύει να ξεφύγει από την αποβλάκωση που αυτά προκαλούν και να γίνει διεκδικητικός. Την απελπισία διαδέχτηκε η ανακούφιση, όταν το υπουργείο πήρε τελικά, πίσω το non paper και

επανέφερε το ισχύον ωρολόγιο πρόγραμμα. Το καλό μας υπουργείο, διόρθωσε το λάθος του! Μάταια φωνάξαμε αρκετοί από μας πως είναι απλά ένα ακόμη τέχνασμα των αρρωστημένων μυαλών των τενοκρατών συμβούλων του υπουργού, ένα σκωτσέζικο ντουζ για να μας αποπροσανατολίσουν εν όψει της επερχόμενης απεργίας διαρκείας που είχαμε προγραμματίσει. Μάταια φωνάξαμε

στους άλλους συναδέλφους ότι είναι ξεκάθαρη η πρόθεσή τους να υποβαθμίσουν τη δημόσια παιδεία. Ότι πρέπει να μας βρουν μπροστά τους σαν μια γροθιά. Ότι όλοι θα μπουκ στο στόχαστρό τους με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο. Ότι έτσι κι αλλιώς η πολιτική των απολύσεων μόνο την καταστροφή της πατρίδας μας έχει σαν στόχο. Για να έρθουν μετά τα κοράκια και να την αγοράσουν για ένα κομμά-

τι ψωμί. Δυστυχώς η πλειοψηφία των συναδέλφων δεν πείστηκε και η απεργία δεν πέτυχε τα αναμενόμενα. Ο στόχος του υπουργείου επιτεύχθηκε και το επόμενο καλοκαίρι, άλλος ένας αριθμός συναδέλφων, θα ξυπνήσει ένα πρωί άνεργος. Μακάρι μόνο... να μην είναι της δικής μας ειδικότητας!

Κώστα Πουλής

Αλλαγές στην τεχνική εκπαίδευση: σε βάρος μαθητών και καθηγητών

Οι σημαντικότερες αλλαγές στην επαγγελματική εκπαίδευση που πραγματοποιούνται με το νέο πλαίσιο νόμου είναι:

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΜΕΩΝ

Καταργήθηκαν τομείς και ειδικότητες των ΕΠΑΛ – ΕΠΑΣ, όπως των Εφαρμοσμένων Τεχνών, Υγείας- Πρόνοιας, Αισθητικής και Κομμωτικής Τέχνης κτλ με συνέπειες:

Α) Ένα μέρος από το κομμάτι αυτό της δημόσιας επαγγελματικής εκπαίδευσης που αφορούσε το 25% περίπου του μαθητικού της δυναμικού να παραχωρηθεί στον ιδιωτικό τομέα.

Β) Κάποιοι από τους μαθητές της φετινής Β' τάξης ΕΠΑΛ επέλεξαν να παραμένουν στην επαγγελματική εκπαίδευση, ακόμη και μετά την κατάργηση των ειδικοτήτων ενδιαφέροντός τους, μεταβάλλοντας τις προτιμήσεις τους. Παρατηρήθηκε έτσι, υπερφόρτωση ορισμένων τομέων.

Δ) Πάνω από το 80% των μαθητών στις καταργημένες ειδικότητες ήταν κορίτσια. Έτσι ενώ το συνολικό μαθηματικό δυναμικό των ΕΠΑΛ φαίνεται να έχει διατηρηθεί σε σχέση με πέρσι, κάποια πρώτα δεδομένα δείχνουν ότι έχει αλλάξει η ανθρωπογεωγραφία της Α' τάξης ΕΠΑΛ. Το ποσοστό των αγοριών σε αυτή είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτό των κοριτσιών.

Ε) Η επαγγελματική εκπαίδευση έχει χάσει το 25% του εκπαιδευτικού της δυναμικού που έχει τεθεί από το καλοκαίρι σε διαθεσιμότητα.

Τέλος, σε σχέση με κάθε προηγούμενη μεταρρύθμιση αξίζει να αναφερθεί η έλλειψη μεταβατικότητας από το ένα σύστημα στο άλλο που σε συνδυασμό με τη διαθεσιμότητα των εκπαιδευτικών, προκάλεσε σωρεία προβλημάτων.

ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Στο νέο ΕΠΑΛ χάνεται η ισορροπία μεταξύ διδακτικών ωρών γενικής παιδείας και ειδικοτήτων. Αυτή μετατοπίζεται προς χάρη της εξειδίκευσης. Με το παλιό σύστημα στο σύνολο των τάξεων, οι ώρες γενικής παιδείας και ειδικοτήτων ήταν 54 και 50 αντίστοιχα. Με το νέο σύστημα 46 και 59.

ΠΡΟΑΓΩΓΗ – ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ – ΑΠΟΡΡΙΨΗ

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΙΟΥΝΙΟΥ		
	ΠΑΛΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΑΛ	ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΑΛ
Προαγωγή	Γ.Μ.Ο. ρος μεγαλύτερος ή ίσο του 9,5	Γ.Μ.Ο. μεγαλύτερος του 10
Παραπομπή	A) Γ.Μ.Ο. μικρότερος του 9,5 & B) Στα μαθήματα (όσα και να είναι αυτά) με μέσο όρο μικρότερο του 9,5	A) Γ.Μ.Ο. μικρότερος του 10 & B) Στα μαθήματα (το πολύ δυο) με μέσο όρο μικρότερο του 10
Απόρριψη	---	A) Γ.Μ.Ο. μικρότερος του 10 & B) Πάνω από δυο μαθήματα με μέσο όρο μικρότερο του 10

Βάσει έρευνας που έγινε σε μεγάλο ΕΠΑΛ προκύπτει ότι:

-με το παλιό σύστημα ένα ποσοστό μαθητών γύρω στο 85% περνούσαν την τάξη από τις εξετάσεις του Ιουνίου, ενώ το 15% παραπέμπονταν τον Σεπτέμβριο. Από αυτούς περίπου το 90% τελικά προάγονταν.

Με το νέο σύστημα, πάλι ένα ποσοστό μαθητών γύρω στο 85% περνάει την τάξη από τις εξετάσεις του Ιουνίου. Για το υπόλοιπο 15% των μαθητών, μια μικρή μειοψηφία του παραπάνω ποσοστού παραπέμπεται τον Σεπτέμβριο, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία επαναλαμβάνει την τάξη.

Στην παραπάνω εικόνα πρέπει να ληφθεί υπόψη και η κρίσιμη παράμετρος των προαγωγικών εξετάσεων της Α' λυκείου. Οι μαθητές θα πρέπει να δίνουν εξετάσεις για τα μαθήματα γενικής παιδείας με θέματα που κατά το 50% θα ορίζει ο διδάσκων καθηγητής και κατά 50% θα κληρώνονται από μια τράπεζα θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας.

Και ενώ αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να αξιολογηθεί ποσοτικά η επίπτωση του παραπάνω μέτρου στην προαγωγή των μαθητών στην Β' τάξη, σίγουρο είναι ότι θα αυξηθούν τα ποσοστά αποτυχίας.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ

Οι μαθητές που ολοκληρώνουν τον 1^ο κύκλο σπουδών (Α', Β', Γ' τάξη) μπορούν να συνεχίσουν στον 2^ο κύκλο σπουδών διάρκειας ενός έτους, όπου εισάγεται το μοντέλο της μαθητείας, σύνδεσης δηλαδή, της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας.

Έτσι, 28 ώρες εβδομαδιαίως οι μαθητές θα εργάζονται - κάνουν πρακτική εξάσκηση σε μια επιχείρηση έναντι μιας συμβολικής αμοιβής (9 ευρώ μεικτά ημερησίως) και 7 ώρες εβδομαδιαίως θα κάνουν εργαστηριακό μάθημα στα ΕΠΑΛ ή σε μονάδες του ΟΑΕΔ.

Ακολουθούν εξετάσεις πιστοποίησης και οι επιτυχόντες λαμβάνουν πτυχίο Ειδικότητας επιπέδου 4.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΣ

Στις ΕΠΑΣ φέτος θα λειτουργήσει μόνο η Β' τάξη και μετά θα καταργηθούν. Θα αντικατασταθούν από τα ΣΕΚ τα οποία ακόμη δεν λειτουργούν.

Θεόδωρος Αμασιάδης,
Άντα Θεοδωρίδου,
Ελισάβετ Γεωργιάδου

Καταγράφουμε τους αγώνες και επιμένουμε στην προοπτική της νίκης!

Χρήστος Ζαγανίδης

Τρίτη 9/7, αγωνιστικός συντονισμός στην ΕΡΤ των ΕΛΜΕ και πρωτοβάθμιων σωματείων. Πορεία των σωματείων μας, πρώτη απάντηση στις διαθεσιμότητες – απολύσεις.

Τετάρτη 10/7, πρώτη κατάληψη στη Δυτική Διεύθυνση. Ο Διευθυντής εξέφρασε συμπάρασταση... ποτέ δεν το έκανε πράξη! Μεγάλη πορεία από το Άγαλμα Βενιζέλου στο υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης. Ο υπουργός δήλωσε ψηφίζω το πολυνομοσχέδιο!

Πέμπτη 11/7, ανοικτή μαζική συνέλευση στο Άγαλμα Βενιζέλου όλων των εκπαιδευτικών. Συγκρότηση κοινής ανοικτής επιτροπής αγώνα. Ακολούθησε μαζική πορεία στην Ανατολική Διεύθυνση.

Παρασκευή 12/7, μεγάλη παλλαϊκή συγκέντρωση στο Άγαλμα

στο 1^ο Γυμνάσιο Σταυρούπολης, αποφάσεις για κέντρα αγώνα των ΕΛΜΕ, «συμβόλαιο τιμής» ενάντια στις απολύσεις.

Παρασκευή 19/7, συνάντηση των Επιτροπών Αγώνα όλων των ΕΛΜΕ στην ΕΔΟΘ.

Δευτέρα 22/7, κοινή συνέλευση στα ΕΠΑΛ Σταυρούπολης. Συντάσσεται και υπογράφεται μαζικά το συμβόλαιο τιμής. Καθίερωση της Τρίτης ως ημέρας εβδομαδιαίας δράσης των ΕΛΜΕ.

Τρίτη 23/7, αγωνιστικός συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων στην ΕΡΤ3.

Τετάρτη 24/7, συνέντευξη τύπου στην ΕΔΟΘ. Στα ΕΠΑΛ Σταυρούπολης προβάλλεται η ταινία «Μαθήματα ζωής».

Πέμπτη 25/7, στο Δημαρχείο Θεσ-

Βενιζέλου και πορεία στην ΕΡΤ 3. Ακολούθησε ανοικτή συζήτηση για τις απολύσεις.

Δευτέρα 15/7, μαζικές καταλήψεις στις δύο Διευθύνσεις. Το βράδυ συναυλία διαμαρτυρίας στην ΕΡΤ3.

Τρίτη 16/7, κατάληψη στην περιφέρεια. 24ωρη πανεργατική απεργία με μαζική συμμετοχή στην πορεία από την ΕΡΤ3.

Τετάρτη 17/7, ημέρα ψηφίσις του αντιδραστικού πολυνομοσχεδίου, μεγάλη συγκέντρωση στην ΕΡΤ3 και πορεία. ΑΔΕΔΥ-ΓΣΕΕ-ΕΚΘ-ΕΔΟΘ δεν κήρυξαν απεργία! Συμμετοχή συναδέλφων στην κινητοποίηση στην Αθήνα.

Πέμπτη 18/7, μαζική συνέλευση

σαλονίκης πραγματοποιείται με μεγάλη επιτυχία εκδήλωση – συζήτηση με πρόεδρο και γραμματέα της ΟΛΜΕ.

Τρίτη 30/7, συνελεύσεις στα ΕΠΑΛ Σταυρούπολης, Ευκλείδη και Καλαμαριάς.

Πέμπτη 1/8, συγκεντρώσεις στις Διευθύνσεις. Συνάντηση για δικαστικές προσφυγές στον Ευκλείδη.

Δευτέρα 5/8, κάψιμο διαπιστωτικών πράξεων στην πλατεία Αριστοτέλους.

Τρίτη 20/8, κοινή συνέλευση στον Ευκλείδη συναδέλφων από όλες τις ΕΛΜΕ.

Τετάρτη 21/8, αγωνιστικός συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων στην ΕΡΤ3.

Τα κατά συρροή και κατ'εξακολούθηση ψεύδη

LIVE YOUR MYTH IN GREECE

Ο υπουργός κ. Αρβανιτόπουλος πραγματοποίησε σε ένα βράδυ το φονικότερο τρομοκρατικό χτύπημα και ιδιαιτέρως ενάντια στους μαθητές της Τεχνικής και Επαγγελματικής εκπαίδευσης και τους λειτουργούς της με την κατάρτηση 52 ειδικοτήτων σε ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ. Χιλιάδες μαθητές αναγκάστηκαν να αλλάξουν κλάδο σπουδών με τη βία, οι λαϊκές οικογένειες αιμορραγούν δίνοντας υπέρογκα ποσά στα ιδιωτικά ΙΕΚ και 2.500 εκπαιδευτικοί που πρόσφεραν επί χρόνια σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, πετάχτηκαν έξω από το σχολείο.

Συνεχίζουν να ψεύδονται για να αποκρύψουν την πραγματικότητα: τη διάλυση της τεχνικής εκπαίδευσης και την ευθυγράμμιση στις επιταγές της Τρόικας και των μνημονίων.

Ενδεικτικά μόνο μερικές «σημαντικές» δηλώσεις του κ. Υπουργού

19.12.2012: Αλλαγές ετοιμάζει το Υπουργείο Παιδείας. Ο σχετικός νόμος αναμένεται να κατατεθεί στη Βουλή στις αρχές του νέου χρόνου. Στο νομοσχέδιο για το Τεχνολογικό Λύκειο θα υπάρχει μια σοβαρή προσπάθεια προς την κατεύθυνση αλλαγής της μαθησιακής διαδικασίας.

22 Ιουλίου 2013: Αρβανιτόπουλος:

Κανείς εκπαιδευτικός δεν περιοσεύει! Κανείς εκπαιδευτικός δεν θα απολυθεί.

Τρίτη 23 Ιουλίου 2013: Το 55% των εκπαιδευτικών που τίθενται σε διαθεσιμότητα, υπάγεται σε κλάδους με ειδικότητες απαραίτητες και αναγκαίες των υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας και των σχετικών Μονάδων Υγείας, γεγονός που προμηνύει την αξιοποίησή τους και την επαναπρόσληψή τους στις Υπηρεσίες υγείας του σχετικού Υπουργείου τους προσεχείς μήνες. Περισσότερο από το 35% των εκπαιδευτικών που τίθενται σε διαθεσιμότητα υπάγεται σε κλάδους με ειδικότητες που είτε ασκούσαν παράλληλα ελεύθερο επάγγελμα είτε μπορούν να ασκήσουν.

Τετάρτη 24 Ιουλίου 2013: Ο υπουργός πρόσθεσε ότι αύριο θα ανακοινωθεί με ποιο τρόπο «θα μπορέσουν να απορροφηθούν καθηγητές ειδικοτήτων που καταργήθηκαν είτε σε μονάδες του υπουργείου Υγείας είτε ως ωρομίσθιοι στα δημόσια ΙΕΚ ή σε άλλες ειδικότητες όπως αισθητικής, κομμωτικής, που υπάρχει δυνατότητα άσκησης ελεύθερου επαγγέλματος, αλλά και σε διοικητικές υπηρεσίες».

Παρασκευή 26 Ιουλίου 2013: Οι καθηγητές, οι οποίοι έχουν να κάνουν με τα επαγγέλματα Υγείας, θα αξιολογηθούν από το υπουργείο Υγείας», ξεκαθάρισε ο υπουργός Παιδείας, Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος.

Τρίτη, 10 Σεπτεμβρίου 2013: Τη διαβεβαίωση ότι για όλο το εκπαιδευτικό προσωπικό που μπήκε στο μέτρο της διαθεσιμότητας υπάρχει μέριμνα ώστε να μεταφερθούν όλοι είτε σε οργανισμούς δημόσιας υγείας είτε σε ΙΕΚ, έδωσε ο υπουργός Παιδείας Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος κατά τη συζήτηση στη Βουλή του νομοσχεδίου για το νέο λύκειο.

Πέμπτη 12 Σεπτεμβρίου 2013: Ο κ. Αρβανιτόπουλος είπε ακόμη ότι τα κενά που υπάρχουν στα σχολεία είναι ελάχιστα και δεσμεύτηκε ότι είναι θέμα 3-4 ημερών να λυθεί το όποιο θέμα υπάρχει.

Τετάρτη, 18 Σεπτεμβρίου 2013: Υπουργική απόφαση σχετικά με την κατανομή 925 θέσεων εκπαιδευτικού προσωπικού στα ΙΕΚ και τις ΣΕΚ υπέγραψε ο υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος. Οι θέσεις είχαν συσταθεί βάσει διατάξεων του νόμου που ψηφίστηκε την προηγούμενη εβδομάδα, και θα καλυφθούν από τους εκπαιδευτικούς που είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα στις 23 Ιουλίου.

Με την απόφαση αυτή, 55 μέρες από την υπαγωγή τους στη διαθεσιμότητα, οι εκπαιδευτικοί που ανήκουν σε 50 ειδικότητες (ενδεικτικά αργυροχρυσοχοΐα, γραφιστική, φωτογραφία, τεχνίτες αυτοκινητών, κομμωτική, αισθητική, υδραυλικός κ.ά.), επιστρέφουν σε θέση εκπαιδευτικού έργου.

Τα Δημόσια ΙΕΚ ξεκίνησαν στις 4 Νοεμβρίου 2013 με ωρομίσθιο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Θεολόγης Γιαννουλάκης καθηγητής σε διαθεσιμότητα

Τώρα που ξαναγυρίσαμε στο σχολείο

Κερδίσαμε την προσωρινή διαταγή για τα ασφαλιστικά!

Ήταν μια ηθική ικανοποίηση, μια μικρή νίκη σ' αυτόν τον άνισο και άδικο πόλεμο που έχει ακόμη πολύ δρόμο μπροστά του....

Μπαίνω στο σχολείο μου... είναι σαν να μην πέρασε μια μέρα και συγχρόνως σα να μπαίνω για πρώτη φορά...

Όλα ίδια, όπως τα άφησα και όλα διαφορετικά, επηρεασμένα από όλα όσα έχουν διαδραματιστεί στο χώρο της παιδείας το τελευταίο διάστημα.

Οι συνάδελφοι...

Κανείς δε νιώθει ασφαλής, σχεδόν όλοι εκεί. Μας καλωσορίζουν, χαίρονται για την επιστροφή μας, για τη μικρή μας νίκη. Συζητάμε

για όλα όσα συνέβησαν, μετά γυρίζουν όλοι στις δουλειές τους σαν να μη συμβαίνει τίποτα... αλλά και κανείς δε θέλει να το δείξει. Προτιμούν να πιστεύουν ότι αυτοί γλίτωσαν... κάποιοι μας κοιτάζουν σαν καμένο χαρτί...

Καταλαβαίνω ότι λίγοι έχουν συνειδητοποιήσει τι έχει συμβεί στον κλάδο μας και τι άλλο θα

Μια απάντηση στην απελπισία της διαθεσιμότητας

Είναι αρκετά δύσκολο να περιγράψει κάποιος τα συναισθήματά του όταν μαθαίνει πως καταργείται, πως δεν υπάρχει και πως του αφαιρείται το δικαίωμα να συνεχίσει να κάνει αυτό που ήξερε καλά και αγάπησε. Πρώτα απ' όλα νοιώσαμε θυμό, αγανάκτηση, απελπισία, μελαγχολία, ζήσαμε με άλλα λόγια ένα πένθος για έναν πολύ αγαπημένο που χάσαμε ξαφνικά και χωρίς λόγο. Έπειτα προσπαθήσαμε να προσαρμοστούμε, να ανασκουμπωθούμε και να διαχειριστούμε αυτό που μας συνέβη. Άλλοι επέλεξαν την ατομική λύση και άλλοι τη συλλογική. Οι περισσότεροι πάντως μετά απ' όλη τη «μαυρίλα» του καλοκαιριού, καταλάβαμε πως μόνος του ο καθένας δεν μπορεί πια να πετύχει απολύτως τίποτα!

Απέναντί μας είχαμε να αντιμετωπίσουμε τον παραλογισμό και την αναληψία. Είχαμε και έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα καλοστημένο σχέδιο που θέλει εντελώς απαξιωμένο το δημόσιο σχολείο. Ένα σχέδιο που όχι μόνο θέλει να διώχνει καθηγητές, αλλά και τους ίδιους τους μαθητές ξεκινώντας από τους 20.000 μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης.

Όσοι δουλεύουμε στη μέση εκπαίδευση βιώνουμε καθημερινά αυτή την απαξίωση είτε με τις διαθεσιμότητες, είτε με τις υποχρεωτικές μετατάξεις, είτε με τις συγχωνεύσεις, είτε με την αύξηση του ωραρίου και του αριθμού μαθητών στην τάξη, είτε με την «ανθρωποφαγία» και το «νόμο της ζούγκλας» που θέλουν να επιβάλλουν

ακολουθήσει.

Μπαίνω στην τάξη μου... όλα γνώριμα και όλα ξένα... Μια αγωνία γυρίζει στο κεφάλι μου, άραγε μέχρι πότε θα υπάρχουν όλα αυτά; Μπαίνουν τα παιδιά στην τάξη... και κάπως έτσι στις... η του Νοέμβρη ξεκινάει η σχολική χρονιά... ή μήπως κάπως έτσι ξεκινάει η αντίστροφη μέτρηση για μας;

Νιώθω τόσο οικεία αλλά και τόσο ξένη μέσα στο χώρο αυτό. Όρες ώρες θα 'θελα να γύριζε ο χρόνος πίσω και να είναι όλα όπως πρώτα, έτσι όπως τα αφήσαμε στα τέλη του Ιούνη, τότε που κανείς δε μπορούσε να φανταστεί το πλήγμα που θα δεχόταν η τεχνική εκπαίδευση και την περιπέτεια στην οποία θα μπαίναμε από τις 9 Ιουλίου που ανακοινώθηκε, έτσι απλά, από τα ΜΜΕ η κατάρτηση

πατώντας πάνω στο φόβο που επικρατεί σε κάθε εργαζόμενο είτε του δημόσιου είτε του ιδιωτικού τομέα και βεβαίως των εκπαιδευτικών. Όταν λοιπόν θέλεις κάτι να το ξεπουλήσεις πρώτα το απαξιώνεις και μετά στρέφεις την κοινωνία εναντίον του για να θεωρείται «φυσιολογικό» να καταργηθεί, να ξεπουληθεί, να πάψει να υπάρχει.

Προσπαθούν να πείσουν πως είναι «φυσιολογικό» ένας μαθητής να μην έχει όνειρα, να μην έχει δικαίωμα να σπουδάσει αυτό που θέλει, να μην του παρέχεται δωρεάν η εκπαίδευση του, πως είναι «πολυτέλεια» να πηγαίνει δωρεάν στο σχολείο, το σχολείο αυτό να έχει καθηγητές, βιβλία, εργαστήρια, θέρμανση! Και το χειρότερο; Πως όλα τα παραπάνω δεν είναι συνταγματικά του δικαιώματα, αλλά θα πρέπει να παρακαλά και όχι να τα διεκδικεί, θα πρέπει να φοβάται και όχι να οργανώνεται!

Απέναντι σ' αυτό το σχέδιο της κυβέρνησης κανείς δεν πρέπει να είναι ή να νοιώθει μόνος του. Αφορά πλήθος ανθρώπων, καθηγητές, μαθητές, γονείς με κοινά συμφέροντα και στόχους. Όλοι μας, μαζικά και οργανωμένα οφείλουμε να παλέψουμε ενάντια στον παραλογισμό, στη χυδαιότητα και στην απαξίωση. Αυτή πρέπει να είναι και η απάντησή μας, γιατί μαζί μας έχουμε και το κυριότερο: Έχουμε το δίκιο με το μέρος μας!

Μαρία Κουτσουρίδου εκπαιδευτικός σε διαθεσιμότητα, Πειθοί Γραφικών Τεχνών

των ειδικοτήτων μας.

Πέρασαν τέσσερις μήνες από τότε. Τέσσερις μήνες αγώνα και αγωνίας για το μέλλον μας, για τη δουλειά μας, για τους μαθητές μας, για τα σχολεία μας. Κάποιοι μας βοηθούν και μας συμπαράστέκονται και τους ευχαριστούμε πολύ, κάποιοι βλέπουν όλα αυτά αποστασιοποιημένοι. Αλλά όσο πιο γρήγορα συνειδητοποιήσουμε όλοι τι συμβαίνει, τόσο πιο γρήγορα θα μπορέσουμε ενωμένοι να κάνουμε κάτι για να σταματήσουμε τα νοσηρά τους σχέδια για την παιδεία στη χώρα μας.

Έχουμε ακόμη πολύ δρόμο μπροστά μας!...

Καθηγήτρια σε διαθεσιμότητα Γεωργίου Μαρία ΠΕ 1833 Βρεφονηπιοκόμος

Προσωρινή επιστροφή στο σχολείο: σκέψεις και συναισθήματα

Μετά από μήνες αναμονής της πρώτης δικαστικής απόφασης, ήρθε η ώρα της επιστροφής στο σχολείο. Τέσσερις βασανιστικοί μήνες στους οποίους ως αρχικό στόχο είχα βάλει την επιστροφή, έστω και προσωρινά, στο σχολείο πιστεύοντας πως αυτή αποτελεί μια μικρή δικαίωση για το άδικο που ζω.

Η αλήθεια είναι ότι ήθελα να ξαναδώ τα

πρόσωπα κάποιων αγαπημένων συναδέλφων αλλά και μαθητών, τα όποια μου είχαν λείψει. Άλλωστε είχα τόσο ανάγκη για επαφή και επικοινωνία με τους συναδέλφους, οι οποίοι έστω από απόσταση βίωναν ένα μέρος του προβλήματος. Γρήγορα όμως την έντονη συγκίνηση και χαρά διαδέχονται διάφοροι προβληματισμοί.

Αναρωτιέμαι δηλαδή αν υπάρχει έκπληξη

και απορία στα μάτια κάποιων συναδέλφων για τον λόγο της ύπαρξης μου στον χώρο του σχολείου ή είναι η δική μου έντονη συναισθηματική φόρτιση που έχει μπλοκάρει την διαίσθησή μου.

«Ποιος είναι ο ρόλος μιας εκπαιδευτικού σε διαθεσιμότητα στο σχολείο», σκέφτομαι αργότερα και εγώ η ίδια. Από την μια γνωρίζω πολύ καλά πως η οικονομική ανάγκη για την κάλυψη βασικών βιοποριστικών αναγκών είναι αυτή που με οδήγησε να διεκδικήσω την προσωρινή επιστροφή στο σχολείο. Από την άλλη όμως συνειδητοποιώ πως η επιστροφή μου αυτή εξυπηρετεί ένα σύστημα το οποίο ανέντιμα και με τον πιο βίαιο τρόπο, μου στερεί τη δυνατότητα να ζω με αξιοπρέπεια εγώ και η οικογένειά μου.

Μετά λοιπόν την πρώτη συνάντηση και την προσωρινή επανένωση με τους «πρώην» συναδέλφους, μια ακόμη μεγάλη στιγμή της επιστροφής έχει έρθει. Είναι η ώρα της συνάντησης με τους μαθητές μέσα στην τάξη. Ευτυχώς διαπιστώνω ότι χαίρονται πραγματικά που με βλέπουν, απαλύνοντας έτσι κατά κάποιον τρόπο το αρχικό μου μούδιασμα. Βέβαια στη συνέχεια, κάποιες ερωτήσεις τους του τύπου: «κυρία τι θα γίνει από δω και πέρα με σας» ή το καλύτερο απ' όλα «κυρία, δηλαδή αν θέλει κάποιος

να γίνει βρεφονηπιοκόμος πρέπει να πάει σε ιδιωτικές σχολές, να πληρώσει», με επαναφέρουν στη σκληρή πραγματικότητα. Στην πραγματικότητα ενός ανάλγητου κράτους, μιας σκληρής όσο και άδικης απόφασης κάποιων υποτιθέμενων «ειδημόνων» και «μεταρρυθμιστών» της ελληνικής παιδείας, που στην πραγματικότητα το μόνο που κάνουν είναι να διαλύουν βασικές και πετυχημένες δομές του εκπαιδευτικού μας συστήματος μαζί βέβαια με τις ζωές μας.

Θέλω να ελπίζω όμως ότι η παρουσία μου στο σύλλογο διδασκόντων θα αποτελέσει το έναυσμα για την κατανόηση από μέρους των συναδέλφων του μεγέθους του προβλήματος της διαθεσιμότητας και της αδικίας που έχει συντελεστεί.

Ευελπιστώ ότι θα συνεισφέρω, έστω και λίγο, στην αγωνιστική αφύπνιση των συναδέλφων, για να γίνει κατανοητό, έστω και τώρα, ότι χωρίς μάχες στους δρόμους δεν κερδίζεται ο πόλεμος, δεν διασφαλίζονται τα κεκτημένα και ότι εν τέλει «τα αγαθά κόποις κτώνται» όπως έλεγαν και οι αρχαίοι ημών πρόγονοι.

Ανδρομάχη Κόφτη
καθηγήτρια σε διαθεσιμότητα
ΠΕ 18.33 Βρεφονηπιοκόμων

«Φλας μπακ» στη διαθεσιμότητα

Στις 9 Ιουλίου το πρωί ήμασταν καθηγητές της Επαγγελματικής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ.

Στις 8 μμ μάθαμε μέσω ενός νέου όρου που παρερ του Υπουργού ότι πάψαμε να είμαστε καθηγητές και ότι καταργηθήκαμε.

Ξαφνικός θάνατος και Τρόμος! Έπεσε Μαύρο στην εργασία μας όπως έγινε με την ΕΡΤ και τους εργαζόμενους της. Μαύρο και στη Ζωή μας.

Αβεβαιότητα, Άγχος, Πανικός, Σύγχυση

Αρχίζουν οι επαφές, οι αναζητήσεις, οι συνεντεύξεις, οι πορείες διαμαρτυρίας.

Μαύρη η ζωή μας, Μαύρες οι σκέψεις μας, Μαύρη η διάθεσή μας. Θλίψη, Πόνος, Πανικός, Θυμός, Αγανάκτηση. Απελπισία με ένα μεγάλο ΓΙΑΤΙ;

Και τώρα τι κάνουμε; Πως αντιδρούν άραγε σε αυτές τις καταστάσεις; Πόσο καιρό θα κρατήσες; Σε ποιόν να στραφούμε;

Σαν χαμένοι τρέχαμε από εδώ και από εκεί. Συναντήσαμε άγνωστα γνωστά πρόσωπα με χαμένο βλέμμα με ηρωσμένα μάτια γεμάτα μαύρους κύκλους απελπισμένα.

Αρχίζει η διερεύνηση με αργούς ρυθμούς. Κούραση, Σύγχυση, Αβεβαιότητα.

Γίνονται οι πρώτες ομάδες. Αρχίζει η δράση — αντίδραση η οποία όμως είναι χωρίς κατεύθυνση χωρίς συντονισμό.

Καθώς ο χρόνος κυλά, η θλίψη, μας κατακλύζει στη σκέψη ότι έρχεται ο Σεπτέμβριος

και εμείς δεν θα πάμε στο σχολεία μας, στις τάξεις μας δεν θα δούμε τους μαθητές μας.

Η αδικία μας οδηγεί σε συγκρότηση και οργανωμένη αντίσταση. Αντίσταση ενάντια στην παρανομία, στην αντισυνταγματικότητα, στην ψευτιά, στον εμπαιγμό.

Η οργανωμένη αντίσταση μας φέρνει κοντά με τα γνωστά άγνωστα πρόσωπα. Χαιρόμαστε που τους συναντούμε, συζητάμε, παρηγορούμαστε, ανταλλάσσουμε ιδέες, προβαίνουμε στην υλοποίησή τους. Και η αισιοδοξία ξαναγυρνά μέσα μας. Μπορούμε να τους αντιμετωπίσουμε. Μπορούμε να τους νικήσουμε. Όλοι μαζί.

Αποκτούμε οντότητα, επεμβαίνουμε, φωνάζουμε, απαιτούμε, δημιουργούμε συντονιστική επιτροπή, συμμετέχουμε σε συνελεύσεις ενεργά σε ότι μας αφορά. Κατανοούμε τι σημαίνει αλληλεγγύη, συνεισφορά, συνεργασία στην πράξη όχι μόνο στη θεωρία.

Οργανώνουμε και δημιουργούμε ανθρώπινη αλυσίδα στην πλατεία Αριστοτέλους, ταξιδεύουμε στην Αθήνα τέσσερις φορές συναντώντας τους ομοιοπαθείς συναδέλφους μας και συμμετέχουμε μαζί τους σε κοινές δράσεις, παρουσιάζουμε τα αιτήματά μας και την και την απαράδεκτη χαοτική κατάσταση που επικρατεί στα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ μετά την διαθεσιμότητά μας στο Δημοτικό Συμβούλιο της Θεσσαλονίκης με απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, δίνουμε συνεντεύξεις, οργανώνουμε συναυλία, θεατρική πα-

ράσταση.....και συνεχίζουμε και θα συνεχίσουμε μέχρι να δικαιωθούμε.

Ο ατομικισμός που συνθήσαμε όμως τόσα χρόνια, μας πολεμά, μας αντιτίκεται, μας ξεγελά.

Οι διπλανοί μας άνθρωποι μας γυρίζουν την πλάτη, αδιαφορούν.

Οι αρμόδιοι εξουσιαστές τον χρησιμοποιούν συνεχώς, προσπαθούν να μας πείσουν ότι θα μας βολέψουν, μας διασπούν και μας πολεμούν καθώς βλέπουν το κύμα να φουρντώνει.

Το κύμα χάνει την ορμή του. Ο εχθρός είναι

πολύ δυνατός με ισχυρά μέσα. Ο ατομικισμός και η συνήθεια δουλεύουν αρνητικά μέσα μας.

Υπάρχουν όμως κάποιοι που δεν πείθονται που συνεχίζουν και που θα συνεχίσουν να αντιστέκονται μέχρι η αδικία να αποκατασταθεί μέχρι όλοι οι άνθρωποι να μπορούν να ζήσουν ελεύθερα και με αξιοπρέπεια. Γιατί όπως έγραψε ο Καζαντζάκης ο μόνος τρόπος να σώσεις τον εαυτό σου είναι να μάχεσαι να σώσεις τους άλλους.

Γιώτα Τσούγκα
καθηγήτρια σε διαθεσιμότητα

Έρευνα στα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ: Δραματική η κατάσταση

Η ταυτότητα της έρευνας.

Θόδωρος Αμασιάδης
Ιωάννα Φωτισιτζή
Χρήστος Ζαγανίδης

Η έρευνα αφορά την τεχνολογική εκπαίδευση και πραγματοποιήθηκε από τις ΕΛΜΕ του νομού Θεσσαλονίκης. Διεξήχθη με τη χρήση ερωτηματολογίου το οποίο απεστάλη στις σχολικές μονάδες και απαντήθηκε στις 29/10/2013 από 27 σχολεία.

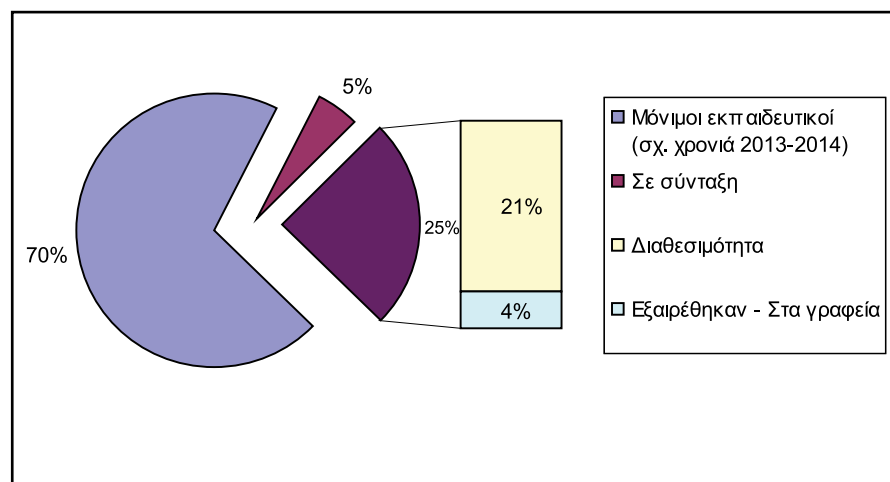
Κάποιες ερωτήσεις δεν απαντήθηκαν από όλα τα σχολεία. Αυτός είναι ο λόγος που σε κάποια συμπεράσματα αναφέρεται μικρότερος αριθμός σχολείων.

Συμπεράσματα:

1) Η τεχνολογική εκπαίδευση έχασε το καλοκαίρι που μας πέρασε το 30% του μόνιμου καθηγητικού της δυναμικού (από 1008 σε 705 καθηγητές!). Αυτό το 30% προέκυψε κατά το μεγαλύτερο του μέρος από την διαθεσιμότητα και κατά μικρότερο ποσοστό από συνταξιοδοτήσεις. Συγκεκριμένα:

Από το σύνολο των μόνιμων καθηγητών της τεχνολογικής εκπαίδευσης για την σχολική χρονιά 2012-13 (ολόκληρη η πίτα), το 2013-14:

- Α) Το 70% παρέμειναν στην εργασία τους.
- Β) Το 5% συνταξιοδοτήθηκε.
- Γ) Το 25% έχασε την εκπαιδευτική του ιδιότητα
  - α) Το 21% τέθηκε σε διαθεσιμότητα
  - β) Το 4% τοποθετήθηκαν στα γραφεία δευτεροβάθμιας.

2) Οι εξετάσεις των μεταξεταστών για τις καταργημένες ειδικότητες δεν έγιναν ακόμη σε όλα τα σχολεία. Σε 2 από τα 27 σχολεία οι εξετάσεις δεν πραγματοποιήθηκαν κατά την χρονική στιγμή απάντησης του ερωτηματολογίου.

3) Παρότι καταργήθηκαν ειδικότητες δεν υπήρξε μαθητική διαρροή από την τεχνολογική εκπαίδευση την φετινή χρονιά. Το 25% των μαθητών των ΕΠΑΛ επέλεξαν τις καταργημένες ειδικότητες.

Το μαθητικό δυναμικό των ΕΠΑΛ πέρσι (σχολ. χρονιά 2012-2013) ήταν 6.831 μαθητές και φέτος 6.533 (σχολ. χρονιά 2013-2014). Μετρήσαμε μια μείωση 298 μαθητών δηλ. το 4,8% του μαθητικού της δυναμικού. Κατά συνέπεια δεν υπήρξε μαθητική διαρροή από την τεχνολογική εκπαίδευση.

Τα παιδιά έμειναν εγκλωβισμένα με λιγότερες επιλογές. Σε τι ποσοστό ενδιαφέρονταν για τις επιλογές που τους αφαιρέθηκαν;

Αναλυτικά στοιχεία που μπορέσαμε να συλλέξουμε από δύο μεγάλα ΕΠΑΛ αλλά και η συλλογική αίσθηση μας διαβεβαιώνουν ότι οι μαθητές που επιλέγουν ένα τομέα στην Β' τάξη των ΕΠΑΛ, συνεχίζουν την επόμενη χρονιά στην Γ' τάξη με τις αντίστοιχες ειδικότητες.

Αυτός είναι γενικός διαχρονικός κανόνας που διαπερνά όλους τους τομείς και δείχνει ταυτόχρονα, ότι οι μαθητές ήταν ευχαριστημένοι με τον δρόμο που ακολούθησαν. Επίσης, το μερίδιο μαθητικής συμμετοχής κάθε ειδικότητας από την τεχνολογική εκπαίδευση τα τελευταία χρόνια παραμένει σταθερό.

Γνωρίζοντας λοιπόν, το φετινό μαθητικό δυναμικό των ΕΠΑΛ της Γ' τάξης, προσεγγιστικά θα μπορούσαμε να εκτιμήσουμε πόσοι μαθητές θα επέλεξαν τους καταργημένους τομείς στην Β' τάξη.

ΚΑΤΗΡΓΗΜΕΝΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΕΠΑΛ	Β' ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΠΑΛ	Γ' ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΠΑΛ
ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΟΚΟΜΟΙ		263
ΝΟΣΗΛΕΥΤΕΣ		310
ΒΟΗΘ.ΙΑΤΡ. ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓ. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ		149
ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ		110
	832 (εκτίμηση)	832

Σε 1.664 (832 X 2 παραπάνω πίνακας) λοιπόν μαθητές των ΕΠΑΛ (στοιχεία από 25 σχολεία με καταργημένες ειδικότητες) αφαιρείται η δυνατότητα επιλογής αυτού του επαγγελματικού δρόμου. Δηλαδή, σε ποσοστό 25,5%. (σύνολο μαθητών φέτος 6.533)

4) Οι μαθητές που ενδιαφέρονταν να ακολουθήσουν τον τομέα των Γραφικών Τεχνών (από την Α' στην Β' τάξη) αναγκάστηκαν να αλλάξουν επαγγελματικό δρόμο.

Για την ειδικότητα των Γραφικών Τεχνών που η χρονιά άρχισε χωρίς να είναι στις επιλογές των μαθητών της Β' τάξης και κάπου στον Οκτώβριο δόθηκε σαν δυνατότητα επιλογής με προθεσμία εγγραφής σε αυτή μιας μόνο μέρας, οι εγγραφές παρουσιάζονται στον παρακάτω πίνακα.

Γραφικών Τεχνών έτος 2013-14 εγγραφές		
	Μαθητές Β' τάξης	Μαθητές Γ' τάξης
8° ΕΠΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	20	18
2° ΕΠΑΛ ΕΥΟΣΜΟΥ	--	25
1° ΕΠΑΛ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	10	19
1° ΕΠΑΛ ΝΕΑΠΟΛΗΣ	--	23
1° ΕΠΑΛ ΣΥΚΕΩΝ	--	8
1° ΕΠΑΛ ΛΑΓΚΑΔΑ	--	17

Η ειδικότητα στην Β' τάξη δεν λειτουργήσει σε 4 από τα 6 σχολεία. Δηλ. 66% των σχολείων. Οι μαθητές που επιθυμούσαν αυτή την ειδικότητα μάλλον, επέλεξαν άλλη.

5) Η πρόσληψη ωρομισθίων καθηγητών στην τεχνολογική εκπαίδευση αφορούσε εξολοκλήρου τις καταργημένες ειδικότητες.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των διδακτικών αναγκών στις καταργημένες ειδικότητες καλύφθηκε από τους καθηγητές που μετατάχθηκαν στα γραφεία σαν διοικητικοί.

Αρχές με μέσα Σεπτεμβρίου τα ΕΠΑΛ επανδρώνονται με ωρομισθίους καθηγητές. Στις ΕΠΑΣ η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται με μια μικρή καθυστέρηση, μέσα Σεπτεμβρίου με αρχές Οκτωβρίου, όπως δείχνουν οι ημερομηνίες πρόσληψης των ωρομισθίων. Σχεδόν όλοι οι ωρομισθίοι, 53 στους 54, έρχονται να καλύψουν το κενό που άφησαν οι καθηγητές που μπήκαν σε διαθεσιμότητα.

Μέσα Οκτωβρίου καλούνται οι συνάδελφοι που μετατάχθηκαν στα γραφεία σαν διοικητικοί να καλύψουν τα κενά που ακόμη υφίστανται στα σχολεία. Το 82% (36 στους 44) των καθηγητών που βρέθηκαν σαν διοικητικοί στα γραφεία γύρισαν να διδάξουν.

Οι ωρομισθίοι με διδακτικό ωράριο 8 ώρες κάλυψαν (53 X 8) 424 διδακτικές ώρες των καταργημένων τομέων δηλαδή, περίπου το διδακτικό ωράριο 21 μόνιμων καθηγητών. Έτσι

Αποτιμάμε συλλογικά την απεργία. Σχεδιάζουμε τα επόμενα βήματά μας. ...Ήταν μεγάλα τα βήματα που κάναμε σε αυτή την απεργία

Από το Μάη.. στο Σεπτέμβρη..

Μετά το Μάη, όταν το απεργιακό βήμα έμεινε μετέωρο, ακυρωμένο από μια ηγεσία της ΟΛΜΕ που δεν ανταποκρίθηκε στην εντολή των Γ.Σ., ήλθαν οι αποφάσεις του ίδιου Συνεδρίου να οικοδομήσουν τη δυνατότητα ενός αγώνα αντίστοιχου σε μορφή και περιεχόμενο με την επίθεση της πολιτικής κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ – κεφαλαίου.

Η πρόταση για απεργία διάρκειας αναδείχθηκε ως αναγκαιότητα και τροφοδότση τις δεκάδες κινητοποιήσεις, δράσεις, παρεμβάσεις, ενημερώσεις σε όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού, σε όλη την Ελλάδα, μετά το ξεδίπλωμα της επίθεσης της κυβέρνησης με τις διαθεσιμότητες, την κατάργηση των ειδικοτήτων, το αντιδραστικό νομοσχέδιο για το λύκειο, τις υποχρεωτικές μετατάξεις...

Έτσι, το Σεπτέμβρη ο κλάδος προσπέρασε τη λογική της αναμονής, των εκλογικιστικών λύσεων, του «δεν μπορούμε», και τάχθηκε μαζικά υπέρ του αποφασιστικού αγώνα σύγκρουσης με διάρκεια, μαχητικούς στόχους πάλης στην κατεύθυνση της ανατροπής.

Ο κλάδος στο προσκήνιο...ο αγώνας στα χέρια των καθηγητών

Οι ΓΣ μαζικότερες, ψηφίζουν σε ποσοστό 90% απεργία διαρκείας, χωρίς να υπάρχει πρόταση από

την πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ. Με εβδομήντα χιλιάδες απεργούς ξεκίνησε η πρώτη ημέρα, ποσοστό 90% του κλάδου. Τα ψηλά ποσοστά συνεχίστηκαν παραμένοντας πάνω από το 50% συνολικά μέχρι το τέλος της εβδομάδας. Ακόμη και τη δεύτερη εβδομάδα, με σαφή την τάση αποκλιμάκωσης, τα ποσοστά των απεργών παρέμειναν με διακυμάνσεις στο 40%. Τα ποσοστά ήταν τα μεγαλύτερα από τα αντίστοιχα των πιο κορυφαίων απεργιών των τελευταίων χρόνων. Χιλιάδες εκπαιδευτικοί πήραμε μέρος στην απεργία, στις απεργιακές επιτροπές, σε συλλαλητήρια, συσκέψεις με γονείς, μαθητές, με συνδικάτα και φορείς εργαζομένων.

Αναδείξαμε το ζήτημα της εκπαίδευσης μαζί με την υπεράσπιση των δημοσίων αγαθών και ξεκινήσαμε ένα μεγάλο ενωτικό αγώνα των εργαζομένων ενάντια στις απολύσεις και την ανεργία.

Ο συντονισμός με κλάδους που συμπορευτήκαμε αγωνιστικά στη μορφή, αν και ανεπαρκής, κύρια εκδηλώνονταν μέσα από τα κοινά συλλαλητήρια και κατέγραφε μια δυναμική. Όσο ποτέ άλλοτε νιώσαμε την κοινωνία να μας ακούει, να μας εμπιστεύεται και να ακουμπά πάνω μας τις προσδοκίες της.

Κρίσιμα ζητήματα στην εξέλιξη του αγώνα

Η απεργία είχε απέναντί της τη σκληρή επίθεση, ουκοφάντηση

και υπονόμευση από κυβέρνηση, ΜΜΕ, κρατικούς και άλλους μηχανισμούς. Ιδιαίτερο ρόλο έπαιξε η δολοφονία του αγωνιστή αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Αξιοποιήθηκε από την κυβέρνηση για να αντεπιτεθεί και να ρίξει στην αφάνεια την ανερχόμενη τάση για δυναμικούς κοινωνικούς αγώνες. Κυρίως όμως σηματοδοτεί την επιδίωξη του νέου διλήματος: «Μνημόνιο ή φασισμός».

Καθοριστικό ρόλο έπαιξε η αδυναμία σύμπτυξης ευρύτερου αγωνιστικού απεργιακού μετώπου, παρά τις προσπάθειες που κάναμε σε διάφορους κλάδους. Ήταν καθοριστικός ο ρόλος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (σε ΔΟΕ, ΑΔΕΔΥ, ΠΟΕ-ΟΤΑ, ΠΟΕΔΗΝ κλπ). Είτε με μορφές (48ωρες ΑΔΕΔΥ) που δεν ενίσχυαν τη συμπόρευση στην απεργία διάρκειας, είτε δια της απόλυτης σιγής, όπως η κατάπτυστη στάση της ΓΣΕΕ ή δια της πλήρους αδράνειας του ΕΚΑ (πρωτοκαθεδρία ΠΑΜΕ).

Η στάση των παρατάξεων

Οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΠΑΣΚ – ΔΑΚΕ) έδωσαν άλλοθι στην επίθεση της κυβέρνησης χρησιμοποιώντας τα ίδια επιχειρήματα, αρνούμενες να στηρίξουν εισήγηση απεργίας διαρκείας προς τις ΓΣ., κωλυσιεργώντας σε οποιαδήποτε απόφαση του ΔΣ της ΟΛΜΕ (κεντρική απεργιακή επιτροπή, απεργιακό ταμείο, υλικά και δράσεις). Φρό-

ντισαν με όλη την απεργοσαστική τους λύσσα, να μην περάσει τίποτε στη ΔΟΕ και άλλους κλάδους του Δημοσίου, αλλά και τη ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ, που θα σήμαινε απεργιακή συμπόρευση και δυνατότητα νίκης του αγώνα.

Το ΠΑΜΕ με την τακτική του υπονόμευσε τη δυναμική του απεργιακού αγώνα. Έχοντας την πολιτική εκτίμηση ότι δεν μπορούν να νικήσουν οι αγώνες και ότι οι απεργίες ευνοούν την αντιπολίτευση, συνειδητά πολέμησε την εξέλιξη ενός αποφασιστικού αγώνα. Δε συμμετείχε στις απεργιακές επιτροπές, ούτε ενίσχυσε τις δραστηριότητες των ΕΛΜΕ και τις πανεκπαιδευτικές συγκεντρώσεις, αντίθετα κάποιες φορές τις υπονόμευσε (χαρακτηριστικά αναφέρουμε τη συγκέντρωση στην πλατεία Αγίας Σοφίας). Επέκρινε τις δυνάμεις του απεργιακού μπλοκ γιατί δεν εξασφάλισαν κοινωνικές συμμαχίες, ενώ στους χώρους που έχει δυνάμεις δεν εξασφάλισε ούτε μια απόφαση σωματείου για στήριξη (έστω στα λόγια) του αγώνα των καθηγητών. Έμοιαζε να περιμένει τη δικαίωση όχι συμβάλλοντας στην επιτυχία του αγώνα, αλλά ποντάροντας στην ενδεχόμενη ήττα του κινήματος.

Στις δυνάμεις των ΣΥΝΕΚ βάρυνε η λογική των εκλογικιστικών λύσεων και όχι η δύναμη του οργανωμένου λαού, γι' αυτό υπήρχαν ταλαντεύσεις στις γραμμές τους από την αρχή για την απεργία διαρκείας που διατυπώθηκαν καθαρά στο δεύτερο γύρο των ΓΣ με προτάσεις διαφορετικές από την κεντρική γραμμή της συνέχισης...Οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ ακολούθησαν διπλή τακτική: υποβοηθούσαν τη συντήρηση αγωνιστικών κινητοποιήσεων για να προωθούνται οι πολιτικές τους

επιδιώξεις με στόχο τη φθορά της κυβέρνησης, αλλά δεν συνέβαλαν στο δυνάμυναν του μετώπου των αγωνιζόμενων, παλεύοντας για την υιοθέτηση του ίδιου σχεδίου από άλλα σωματεία ή ομοσπονδίες. Δεν είναι τυχαίες οι επισκέψεις βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ στα σχολεία τις ημέρες της απεργίας.

Τα σχήματα και οι αγωνιστές των Παρεμβάσεων ήταν ραχοκοκαλιά του μπλοκ του αγώνα και προσπάθησαν με όλες τις δυνάμεις που διέθεταν να συμβάλουν στην επιτυχία του. Έδωσαν τη μάχη της μαζικοποίησης των απεργιακών επιτροπών, της καθημερινής ενημέρωσης των συναδέλφων και κυρίως έχουν μεγάλο μερίδιο συμβολής στο σημαντικότερο, ίσως, κέρδος αυτού του απεργιακού αγώνα-παρακαταθήκη για το μέλλον: τη συνειδητοποίηση από την πλατιά μάζα των καθηγητών/τριών της ανάγκης συμμετοχής στην «επανάδρυση» των σωματείων μας και της ΟΛΜΕ, ως όργανα συλλογικότητας και πάλης. Με τη μορφή πάλης που ακολουθήσαμε υπερασπιστήκαμε τα εργασιακά δικαιώματα των συναδέλφων σε διαθεσιμότητα και το δικαίωμα στη δουλειά για όλους σε μια κρίσιμη στιγμή για τον κλάδο και τα σωματεία μας.

Οι εκπαιδευτικοί μπορούμε να εκτιμήσουμε συνολικά τη στάση του κλάδου και ιδιαίτερα των δυνάμεων που δρουν στην εκπαίδευση, για να συνειδητοποιήσουμε δυνατότητες και αδυναμίες και να βγάλουμε τα αναγκαία συμπεράσματα, ώστε να επιστρέψουμε πιο δυνατοί και πιο αποτελεσματικοί γιατί βρισκόμαστε μπροστά σε νέο γύρο αιματηρής επίθεσης κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ – κεφαλαίου.

Γιάννα Λαθήρα,
Πόπη Σαραϊδάρη

Οι σχολικοί φύλακες έδειξαν το δρόμο του Αγώνα...

Από 22-28 Οκτωβρίου 2013, 12 σχολικοί φύλακες από τη Θεσσαλονίκη κάναμε πορεία διαμαρτυρίας στην Αθήνα με τα πόδια, θέλοντας να εκφράσουμε την οργή και την αγανάκτησή μας για τη διαθεσιμότητα-απόλυση μας. Ξεκινήσαμε έναν αγώνα ειρηνικό βάζοντας σε κίνδυνο τις ζωές μας, γιατί αυτό μας έχει απομείνει πια. Το πείσμα και η θέληση μας οδήγησε στην ολοκλήρωση αυτού του εγχειρήματος. Θέλαμε να ενώσουμε τη φωνή μας με όλους τους άνεργους, τους απολυμένους, τους εργαζόμενους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, τις σωματειακές και λαϊκές επιτροπές ενάντια στη βαρβαρότητα των μέτρων των κυβερνήσεων.

Η εμπειρία ήταν συγκλονιστική. Παντού τύχαμε θερμότητας υποδοχής. Άνθρωποι απλοί, εργαζόμενοι, άνεργοι, συνταξιούχοι,

σωματεία μας συμπαράστηκαν και μας πρόσφεραν νερό, τροφή, φάρμακα, μας άνοιξαν γυμναστήρια, πολιτιστικά κέντρα, ακόμα και ξενοδοχεία. Η πιο μεγάλη νίκη, όμως, ήταν ότι ο κλάδος των σχολικών φυλάκων ενώθηκε σε μια μεγαλειώδη πορεία που ξεκίνησε από την ΕΡΤ για να καταλήξει στη Βουλή, όπου κι επιδόθηκε το ψήφισμά μας. Αντιμετωπίσαμε την κούραση, ταλαιπωρία, τραυματισμούς, καιρικές συνθήκες, την Αστυνομία. Ήρθαμε σε επαφή με εργαζόμενους στη ΛΑΡΚΟ, ΠΑΚΟ και την τοπική αυτοδιοίκηση. Μιλήσαμε με τους συναδέλφους στην Αθήνα και οργανώθηκε επιτροπή Αγώνα. Θέλαμε να δείξουμε ότι οι εργαζόμενοι έχουν μεγάλη δύναμη κι ο δρόμος του αγώνα είναι κοινός. Ποιος δε βρίσκεται σήμερα στην πρώτη γραμμή των απολύσεων; Το δικαίωμα στη σταθερή δουλειά, με αξιοπρέπεια, μισθούς και δικαιώματα μας αφορά όλους. Ένας είναι ο δρόμος: αγώνας για την ανατροπή της πολιτικής που μας εξαθλιώνει.

Την Πέμπτη 14/11 πραγματοποιήθηκε πανελλαδική συγκέντρωση σχολικών φυλάκων έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών στην οποία συμμετείχε και η ομάδα πεζοπόρων σχολικών φυλάκων από τη Θεσσαλονίκη μετά από κάλεσμα της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Από τη συνάντηση με τις ηγεσίες του υπουργείου εσωτερικών και διοικητικής μεταρρύθμισης και της γραμματείας των σχολικών φυλάκων δεν προέκυψε κανένα θετικό αποτέλεσμα για μας. Αντίθετα, έγινε ακόμη πιο καθαρή η θέση της κυβέρνησης ότι οι περισσότεροι σχολικοί φύλακες, αν όχι όλοι, μετά το τέλος της 8μηνης διαθεσιμότητας μας, θα απολυθούν. Θεωρούμε ότι ο αγώνας τώρα αρχίζει.

Μαρία Λίνα,
πεζοπόρος σχολική φύλακα

Ανυποχώρητοι οι διοικητικοί απεργοί

Για 13η εβδομάδα συνεχίζουν αποφασιστικά τον απεργιακό τους αγώνα, οι διοικητικοί υπάλληλοι σε Πανεπιστήμιο Αθηνών και Μετσόβιο Πολυτεχνείο, μετά και τις νέες μαζικές συνελεύσεις προχθές, Παρασκευή. Ο αγώνας τους, συνώνυμος πλέον με τις έννοιες «αξιοπρέπεια» και «εργατικό δικαίωμα», κλιμακώνεται με συνέχιση της απεργίας διαρκείας. Παρά τις συκοφαντίες, γίνεται ολοένα και πιο φανερό ότι οι διοικητικοί υπερασπίζονται θεμελιώδη δικαιώματα: τα δικαιώματα στην εργασία, στη δημόσια δωρεάν ποιοτική εκπαίδευση, στη δυνατότητα να αγωνίζεσαι.

Η κυβέρνηση τα έχει βρει σκούρα απ' αυτό το μικρό γαλατικό χωριό που ξεφύτρωσε στο κέντρο της Αθήνας. Το εξηρές των διαθεσιμότητων, το οποίο στέλνει χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους στην ανεργία και τον δημόσιο τομέα (εν προκειμένω τα πανεπιστήμια) στη διάλυση και την εμπο-

ρευματοποίηση, εκτροχιάστηκε. Μετά τις πρωτοφανείς απειλές και τις προσφυγές στα δικαστήρια για ποινικοποίηση του αγώνα, ο υπουργός (Ξεπουλήματος) της Παιδείας Κ. Αρβανιτόπουλος σήκωσε τη σημαία ενός δήθεν διαλόγου, ο οποίος έχει προϋπόθεση την αποδοχή των διαθεσιμότητων-κατατομήσεων. Η απάντηση των απεργών είναι ξεκάθαρη: κανένας διάλογος δεν μπορεί να υπάρξει, εάν δεν αποσυρθεί η ΚΥΑ με τις διαθεσιμότητες!

Σήμερα είναι επιτακτική ανάγκη το ταξικό εργατικό κίνημα, το φοιτητικό κίνημα, οι πανεπιστημιακοί, οι δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς να πάρουν αποφασιστικά θέση στο πλευρό των αγωνιζόμενων διοικητικών. Με ένα πανίσχυρο ενωτικό κίνημα στήριξης του αγώνα και διεκδίκησης μπορεί η κυβέρνηση να λυγίσει και να υποστεί μια σημαντική ήττα.

Γιώργος Κρεασιδής

Μαθητικές καταλήψεις

Γιάννα Λαθήρα

Οι μαθητικές καταλήψεις που ξέσπασαν στα μέσα Σεπτεμβρίου - αρχές Οκτώβρη 2013 σε εκατοντάδες σχολεία (έφτασαν τα 250 σχολεία τη δεύτερη μέρα) ξεχώρισαν από ανάλογες των τελευταίων χρόνων.

Εκδηλώθηκαν με την έναρξη σχεδόν των μαθημάτων, ξέφυγαν από τα επιμέρους προβλήματα του συγκεκριμένου σχολείου - δίχως να τα παραμερίζουν - έθεσαν συνολικά το πρόβλημα του σημερινού δημόσιου σχολείου, που τείνει να εξαφανιστεί και στην θέση του οικοδομείται ένα σχολείο για λίγους και εκλεκτούς. Διακρίθηκαν για την αλληλεγγύη και διάθεση συμπόρευσης με την απεργία των καθηγητών.

Το "Νέο Σχολείο" των μεγαλύτερων ταξικών φραγμών, η κατάργηση ειδικοτήτων της τεχνικής εκπαίδευσης και οι απολύσεις των καθηγητών τους, η διάλυση της δημόσιας δωρεάν παιδείας, η συμπαράσταση στους απεργούς καθηγητές αποτέλεσαν τον κορμό των αιτημάτων των περισσότερων καταλήψεων.

Οι μαθητές της πόλης μας άνοιξαν την «αυλαία» των φετινών καταλήψεων, ξεπερνώντας σε κάποιες περιπτώσεις τη μία βδομάδα αγώνα και δείχνοντας αξιοσημείωτη αντοχή.

Μεγαλύτερη μαχητικότητα έδειξαν οι μαθητές των ΕΠΑΛ, αφού πολλοί απ' αυτούς δε βρήκαν το Σεπτέμβρη στα σχολεία ούτε τους καθηγητές τους ούτε τις ειδικότητές τους.

Παρά τις προσπάθειες συκοφάντησης και τρομοκρατίας των

μαθητών, γονείς και σύλλογοι γονέων στάθηκαν θετικά απέναντι στις κινητοποιήσεις των μαθητών, στήριξαν τα παιδιά τους στον αγώνα για την υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν παιδείας για όλους.

Οι «καταλήψεις βγήκαν στο δρόμο» μαζί με τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς, στο κέντρο της πόλης αλλά και στις γειτονιές (Εύσομος, Συκιές) εισπράττοντας τη θετική ανταπόκριση της τοπικής κοινωνίας.

Κυβέρνηση, ΜΜΕ, και διοίκηση προσπάθησαν για άλλη μια φορά να τις λοιδορήσουν, να απειλήσουν, να τρομοκρατήσουν, επιστρατεύοντας μαθητοδικεία-εξηρές (1^{ου} ΕΠΑΛ Λαμίας) και δε δίστασαν να προχωρήσουν σε κραυγαλέες κινήσεις αυταρχισμού όπως καταδίκες (!) μαθητών σε φυλάκιση, εισβολή από τις Ομάδες Πρόληψης και Καταστολής Εγκλήματος (ΟΠΚΕ) (Καστοριά).

Οι μαθητές θα δηλώσουν: «Τα χτυπήματά τους δε μας λυγίζουν, μας πεισμώνουν!» και οι καθηγητές τους θα τονίσουν: «Δεν είμαστε ουδέτεροι! Δεν υποκινούμε τις καταλήψεις ούτε κρυβόμαστε πίσω από αυτές. Στηρίζουμε όμως τους δίκαιους αγώνες της νέας γενιάς η οποία βλέπει το σχολείο να μαραζώνει, την ανεργία στους νέους να ξεπερνά το 60% και την οικογένεια τους να βρίσκεται με τη θηλιά στο λαιμό. Οι πραγματικοί δάσκαλοι είναι φωτεινό ορόσημο και όχι παιδοκόμοι.» (από το ψήφισμα της Γ.Σ. των προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας, Αθήνα, 25/09/2013).

«Οι αλλαγές στο λύκειο, οι απολύσεις των καθηγητών και των σχολικών φυλάκων, μας θορύβησαν. Ενημερωθήκαμε, συζητήσαμε, ανταλλάξαμε απόψεις και δεν άργησε να φτάσει η απόφαση για κατάληψη. Με συνελεύσεις και καθημερινές ψηφοφορίες κρατήσαμε την κατάληψη στο σχολείο μια βδομάδα. Αν και πάντα υπάρ-

χουν μαθητές που απλά θέλουν να χάσουν μάθημα, με τη φετινή κατάληψη οι περισσότεροι θέλαμε να δηλώσουμε την αντίθεσή μας σε ένα σχολείο που θέλουν να το κάνουν εξεταστικό κάτεργο, με εξετάσεις πανελλαδικού χαρακτήρα επί τρία χρόνια, όπου θα τα καταφέρνει όποιος έχει λεφτά να πληρώνει φροντιστήρια. Μας ενόχλησαν και μας θύμωσαν οι απειλές για αστυνομία και εισαγγελείς, αλλά δε μας σταμάτησαν. Πολύ καλή η εμπειρία από την κοινή πορεία που οργανώσαμε μαθητές από τα δύο λύκεια της περιοχής μαζί με καθηγητές μας στην περιοχή μας. Μου άρεσε που είμαστε όλοι μαζί, με κοινά αιτήματα για το σχολείο και αυτόν τον κοινό αγώνα πρέπει να τον συνεχίσουμε» (Αλ.Μ., μαθήτρια του 2^{ου} ΓΕΛ ΣΥΚΕΩΝ)

Περί αξιολόγησης και άλλων ιστοριών ...

Μια βιομηχανία παράγει «γαριδάκια», και μάλιστα, χρησιμοποιώντας κύτταρα ανθρώπινων εμβρύων ή αρουραίων για να τα κάνει πιο εύγευστα. Γιατί; Είναι απαραίτητα για να τραφούμε; ΟΧΙ, γιατί φέρνουν κέρδος.

Όταν τα βάζουμε με τις δημόσιες υπηρεσίες —και καλά κάνουμε— δεν σκεφτόμαστε πρώτα απ' όλα ποιος έχει νομοθετήσει γι' αυτές. Όχι βέβαια ο δημόσιος υπάλληλος που είναι εκτελεστικό όργανο και όντας εργαζόμενος παράγει πολλές φορές ενάντια στη συνείδησή του, αλλά το αστικό κράτος, η «δημοκρατία» των λίγων πλούσιων και η δικτατορία για τους πολλούς. Κι αν πολλές φορές είναι αλήθεια, δείχνει ανευθυνότητα πρέπει να ψάξουμε πρωτίστως αν δουλεύει υπέρ της κοινωνίας ή υπέρ της εξυπηρέτησης των λίγων (π.χ. το φορολογικό σύστημα).

Άρα, για να μιλήσουμε για την «αξιολόγηση» των εργαζομένων στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα πρέπει να βάλουμε κάποια κριτήρια-ερωτήματα.

α) Ποιος αποφασίζει για το τι και πώς το παράγουμε (υλικά ή πνευματικά προϊόντα).

β) Η αξιολόγηση για ποιον και από ποιον θεσμοθετείται και υπέρ τίνος.

Αξιολόγηση στην εκπαίδευση

Με την ίδια αρχή κρίνουμε και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, γιατί αυτή έχει ως βασικό σκοπό να ελέγξει την πειθήνεια των εκπαιδευτικών στους οριζόμενους βασικούς σκοπούς της εκπαίδευσης. Εξάλλου, από τη συζήτηση της αξιολόγησης /αυτοαξιολόγησης εξοβελίζεται το ερώτημα «ποιος έχει την εξουσία» στην εκπαίδευση και την κοινωνία, ποιος

καθορίζει τα αναλυτικά προγράμματα και τα βιβλία, ποιος οργανώνει τις εξετάσεις, ποιος φτιάχνει την εκπαιδευτική νομοθεσία, ποια είναι η συμμετοχή των εκπαιδευτικών σε όλα αυτά. Οι εκπαιδευτικοί «χρεώνονται» την επιτυχία ή αποτυχία των μαθητών τους σε προτυποποιημένα τεστ και με τη σειρά και το σχολείο. Και οι αμέτρητοι κοινωνικοί και εκπαιδευτικοί παράγοντες που επηρεάζουν και συνδιαμορφώνουν την εκπαιδευτική διαδικασία; Κοινωνική πρόελευση, οικογενειακή κατάσταση, συνθήκες διαβίωσης και κατοικίας, υλικοτεχνική υποδομή σχολείου, τύπος εξετάσεων, σχολικά βιβλία, εκπαιδευτικό κλίμα, παιδαγωγικές μέθοδοι, κοινωνικές και γεωγραφικές ανισότητες, τα πάντα γίνονται καπνός. Τυχαίο; Δε νομίζω. Όπως ομολογεί ο ίδιος ο Υπουργός Παιδείας: η δωρεάν παιδεία έχει μετατραπεί «σε μια ακριβοπληρωμένη σπατάλη σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου» (Ελεύθερος Τύπος, 9 – 9 – 2012). Συμπέρασμα: πρέπει να ιδιωτικοποιηθεί, όπως και η υγεία, το ρεύμα, το νερό, οι συγκοινωνίες, οι εφορίες. Όλα στοχεύουν στην κατάργηση ή περιορισμό των κοινωνικών αγαθών, το πέρασμά τους σε ιδιώτες και άρα στην κερδοφορία επιχειρήσεων, βιομηχανιών και τραπεζιτών.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι, όπως και οι ιδιωτικοί, έχουμε ευθύνη, διότι εμείς πρώτοι έπρεπε να είχαμε παλέψει συλλογικά για να ανατρέψουμε αυτή την πολιτική και να χρησιμοποιούμε κάθε φορά και το ελάχιστο ψήγμα «κοινωνικής ευαισθησίας» της υπέρ του συνόλου των εργαζομένων και όχι να βρισκόμαστε απέναντί του. Αλλά αυτό δεν το αναθέτουμε να το

κρίνουν και να το αξιολογήσουν τα σημερινά κέντρα εξουσίας. Δεν θα βάλουμε το θύτη να κρίνει το θύμα. Αυτή είναι δουλειά της κοινωνικής πλειοψηφίας, που θα βρει τρόπους να θεσμοθετήσει σε μια άλλη κοινωνία. Δεν έχουν, άραγε, τη μόρφωση, την εμπειρία, τις δυνατότητες να διαχειριστούν, να διευθύνουν και να κατευθύνουν την παραγωγή, τις δημόσιες υπηρεσίες, τους κοινωφελείς οργανισμούς προς όφελος του δημόσιου και συλλογικού συμφέροντος; Ποιος μπορεί να οργανώσει καλύτερα ένα νοσοκομείο; Ο διορισμένος μάνατζερ που κυρίως θέλει να εξυπηρετήσει συμφέροντα του ιατροφαρμακευτικού κυκλώματος ή η συνέλευση των γυατρών και των άλλων εργαζομένων που θα είναι στρατευμένη στην υπόθεση της λαϊκής υγείας; Αντίστοιχα και στην εκπαίδευση. Ποιος είναι αρμοδιότερος να καθορίσει τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών και τους όρους της εκπαιδευτικής διαδικασίας παρά οι ίδιοι οι εμπλεκόμενοι, μαθητές και εκπαιδευτικοί;

Είναι σημαντικό ότι οι εκπαιδευτικοί έχουν καταφέρει να απονομιμοποιήσουν και να αναβάλλουν κάθε προσπάθεια εφαρμογής της αξιολόγησης στα σχολεία. Αρχικά, αρνούμενοι να προσυπογράψουν τη συμμετοχή των σχολείων τους στην αυτοαξιολόγηση. Στη συνέχεια, με την αποστροφή τους στη λεγόμενη «διαβούλευση» του υπουργείου και τέλος, με δυναμικές συλλογικές παρεμβάσεις κατόρθωσαν να ματαιώσουν τα προγραμματισμένα ενημερωτικά σεμινάρια για διευθυντές και σχολικούς συμβούλους.

**Σοφία Στεφανίδου
Βενετία Ρέππα**

Προϋπολογισμός «ανάκαμψης» ήτοι «Θανάση σφίξε κι άλλο το ζωνάρι»

Κατατέθηκε την Πέμπτη 21/11 στη Βουλή ο «κρατικός» προϋπολογισμός για το 2014, σύμφωνα με τον οποίο αναμένεται αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,4% (το 2013 σημείωσε ύφεση 4%, πάνω από 25% από την έναρξη της κρίσης), φρένο στη μείωση της δημόσιας και ιδιωτικής κατανάλωσης και, τέλος, αύξηση επενδύσεων κατά 5,3% τη στιγμή που φέτος είχαμε μείωση 5,9%. 11,2 μονάδες αύξηση, δηλαδή, μόνο μέσα σε ένα χρόνο! Το success story της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ επιτέλους αποδίδει καρπούς!

Για να επιτύχει, όμως, αυτή η ανορθωτική για την ελληνική οικονομία πολιτική, απαιτούνται κι άλλες θυσιές από τον ελληνικό λαό, που καλείται να καταβάλει κάτι παραπάνω από 6 δισ για την επίτευξη του νέου εθνικού στόχου. Τα μισά, περίπου, από αυτά θα βγουν με την αύξηση των φόρων παντοδαπών. Κατάργηση φοροελαφρύνσεων και εκπτώσεων φόρου για ανήλικα τέκνα, φορολόγηση από το πρώτο ευρώ κ.α. Η συνολική αύξηση που προβλέπεται είναι 11,5% για τη φορολογία εισοδημάτων, 44% των ακινήτων και 8,5% των έμμεσων φόρων.

Τα υπόλοιπα θα εξοικονομηθούν από τις περιστολές των κοινωνικών δαπανών. Η Υγεία, η Παιδεία και η κοινωνική Πρόνοια, τα βαρίδια της ανάπτυξης που μας κληροδότησε ο 20ός αιώνας θα έχουν την τιμητική τους. Μισό δισ, σε σχέση με πέρυσι, θα περικοπεί από τα νοσοκομεία. Οι κρατικές επιχορηγήσεις προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης θα μειωθούν κατά 2,3 δισ. 11,4% λιγότερο για τα ασφαλιστικά ταμεία, 30% για τον ΕΟΠΥΥ. Σε συνδυασμό με τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των εργοδοτών (η ανάπτυξη θέλει κίνητρα) ανοίγει ο δρόμος για περαιτέρω μείωση των συντάξεων, εφάπαξ, κάθε λογής προνοιακών επιδομάτων στους πρώην δικαιούχους ασφαλισμένους, κονδυλίων για την Υγεία, την Παιδεία κ.ο.κ.

Φυσικά αντίστοιχα μειωμένο θα είναι και το κονδύλι για το Υπουργείο Παιδείας και Λοιπών Δραστηριοτήτων (να με συμπαθάτε αλλά με τις συνεχείς αλλαγές ονομάτων και αρμοδιοτήτων αδυνατώ να συγκρατήσω τον ακριβή τίτλο του) 6% μείωση από πέρυσι, 12% από πρόπερσι, 33% από το 2009! Μόλις 5 δισ αντιστοιχούν στο Υπερυπουργείο, όχι βέβαια μόνο για την Παιδεία, αλλά και για τις λοιπές δραστηριότητες (θρησκευματα, τεχνολογίες, δια βίου μάθηση κλπ). Τέλος, η επίσημη ανεργία υπολογίζεται στο 24,5%, ενώ πριν την εκπονή του 2014 πρέπει να γίνουν άλλες 11000 απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων (για ποιον χτυπά η καμπάνα;). Κι όλα αυτά είναι το καλό σενάριο, γιατί δεν αποκλείεται η Τρόικα να το ανατρέψει επί τα χείρω.

Μ' όλη αυτήν την επιτυχημένη, σύμφωνα με την Κυβέρνηση, πολιτική, το χρέος έφτασε από 239,7 δισ το 2007 στα 321 δισ σήμερα (κι έγινε και «κούρεμα» το 2012), οι 8000 πλουσιότεροι Έλληνες αύξησαν την περιουσία τους κατά 30% και οι τράπεζες προικίστηκαν με τα δισ των δανειών. Αυτό, όμως, που παραλείπει να αναφέρει ο νέος προϋπολογισμός είναι: πόσοι φερέλπιδες νέοι θα μεταναστεύσουν και φέτος, πόσοι ακόμη συμπατριώτες μας θα μείνουν άστεγοι με την προσθήκη και του πλειστηριασμού πρώτων κατοικιών που επίκειται, ή θα εξακολουθήσουν να φυτοζωούν, πόσα παιδιά δε θα γεννηθούν λόγω κρίσης, πόσοι ακόμη θα αυτοκτονήσουν... Όπου ακούς «ανάπτυξη», ανθρώπινο κρέας μυρίζεται. Αυτοί (Ευρωπαϊκή Ένωση, Δ.Ν.Τ., Τρόικα, Συγκυβέρνηση ΝΔ- ΠΑΣΟΚ) μας κήρυξαν τον πόλεμο, εμείς (ελληνικός λαός) γιατί δεν πολεμάμε;

Δημήτρης Καπέτης

Σχολείο και φασισμός

Πολλοί ξαφνιάστηκαν από το γεγονός ότι ένα κομμάτι της μαθητικής νεολαίας υιοθετεί άκριτα τις απόψεις και τις πρακτικές της Χ.Α. Φυσικά, η εξήγηση για αυτή τη στάση είναι πολυπαραγοντική. Το παρόν άρθρο θα εστιάσει στη σχολική πραγματικότητα.

Αρχικά, οφείλουμε να αποδεχτούμε ότι ο φασισμός συνυφάνεται με την απουσία αμφισβήτησης, κριτικής, διαλεκτικής αντιπαράθεσης: την πειθαρχία, την υπακοή στην αυθεντία.

Υπάρχουν αυτά τα στοιχεία στη σχολική πραγματικότητα;

Δομή του σχολείου: υπάρχει μια αυστηρή ιεραρχική δομή από τον Υπουργό Παιδείας ως το μαθητή μεσολαμβάνει μια σειρά από εξουσιαστικούς μηχανισμούς, οι οποίοι κυρίως αναλαμβάνουν το έργο της υλοποίησης και διαχείρισης κυβερνητικών αποφάσεων. Οι άμεσα ενδιαφερόμενοι - οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί είναι στη βάση της ιεραρχίας και δεν έχουν κανένα ουσιαστικό ρόλο στο αναλυτικό πρόγραμμα, τον τρόπο λειτουργίας του σχολείου κ.ά.

Αναλυτικό πρόγραμμα: σε αυτό κυριαρχεί το «πόσα μαθαίνεις», ως εκ τούτου, η αποστήθιση. Απουσιάζει εντελώς η κριτική,

η αμφισβήτηση, ο ουσιαστικός διάλογος. Και πως θα μπορούσε να γίνει αυτό, όταν το αναλυτικό πρόγραμμα ορίζει τι, πώς και πότε θα διδαχθεί. Κι αν μέχρι τώρα υπήρχε μια στοιχειώδη παιδαγωγική ελευθερία, με το «νέο λύκειο» και την επερχόμενη αξιολόγηση, αυτή περιορίζεται μηδενικά.

Τα αναλυτικά προγράμματα έχουν σαφή εθνοκεντρική κατεύθυνση, παρέχουν γνώσεις με μυθολογικό και θεολογικό περιεχόμενο (καλλιέργουν, δηλαδή, το μουσικισμό), παραποιούν την ιστορία και αναπαράγουν όλα τα ιδεολογήματα της κυρίαρχης τάξης γύρω από τον ελληνοχριστιανικό πολιτισμό. Η ταξινόμηση της ύλης στην ιστορία είναι τέτοια ώστε να μη διδάσκεται η ιστορία που σχετίζεται με τον φασισμό, την Κατοχή και την Εθνική Αντίσταση.

Γενικά, το σχολείο προωθεί την τυποποιημένη γνώση και αναπαράγει την κυρίαρχη ιδεολογία, την οποία ενισχύει στη συνείδηση των μαθητών και μέσα από μια σειρά πρακτικές, όπως τις στρατιωτικού τύπου παρελάσεις, την έπαρση σημαίων, τον τρόπο με τον οποίο εορτάζονται οι εθνικές επέτειοι, την καθημερινή προσευχή.

Σοφία Στεφανίδου

Η συνέχεια από τη σελίδα 1 - Εκπαιδευτικοί πρωταγωνιστές

να αντιστοιχεί σε μια μόρφωση που χειραφετεί και ανοίγει ορίζοντες για κάθε νέο των 18. Με εκπαιδευτικούς με μόνιμη και σταθερή δουλειά, αξιοπρεπή μισθό και ασφάλιση, παιδαγωγική ελευθερία. **Πιάνοντας το νήμα από την απεργία του Σεπτεμβρίου**, με γενικές συνελεύσεις, επιτροπές αγώνα και μαχητικές μορφές πάλης και δράσης που αγκαλιάστηκαν από την κοινωνία και τους εργαζόμενους. **Ένα τέτοιο κίνημα μπορεί όχι μόνο να ανατρέψει την κυβέρνηση, μπορεί να επιβάλλει το πλαίσιο της**

επόμενης μέρας, να διασφαλίσει την κατάργηση των Μνημονίων, τη διαγραφή του χρέους, την έξοδο από ευρώ και ΕΕ, το διώξιμο της Τρόικας, κάτι που δεν γίνεται με μια κυβερνητική εναλλαγή με λευκή επιταγή. **Ένα τέτοιο κίνημα** που θα βασίζεται στη συλλογική δράση, στο λαϊκό κίνημα και τα όργανά του, ξεπερνώντας τον εκφυλισμό του κοινοβουλίου και των ΜΜΕ που υπερασπίζονται μαζί με τα όργανα καταστολής την εξουσία της οικονομικής ολιγαρχίας μπορεί να τα αλλάξει όλα και όλους.

Το όραμα του φασισμού για το σχολείο

«Ο ένας στους δέκα εκπαιδευτικούς πάσχει από κάποιας μορφής ψυχική διαταραχή. Από απλή κατάθλιψη μέχρι και σοβαρά ψυχολογικά νοσήματα, που ενδεχομένως να τον οδηγήσουν με κατάλληλες συνθήκες, είτε σε βία μέσα στην τάξη, είτε στην τοξικομανία, είτε στον χώρο της παιδοφιλίας, της πορνογραφίας και της σεξουαλικής παρενόχλησης των ανυποψίαστων μαθητών». (εφ. «Εθνος» 12/2012). Στερεότυπα ή επικίνδυνη γκαϊμπελική πρακτική που επιδιώκει να πλήξει το κύρος, τη θέση, και τα εργασιακά δικαιώματα του εκπαιδευτικού; Ο

τύπος προλείπει το έδαφος και η κυβέρνηση το στρώνει: συλλήψεις εκπαιδευτικών στα σχολεία, πειθαρχικό δίκαιο, αξιολόγηση-χειραγώγηση-απόλυση, παρουσιολόγιο. Η εξουσία έχει «όραμα». Μας θέλει πειθήνιους, υποταγμένους, φοβισμένους, απόλυτα ελεγχόμενους, απλούς εκτελεστές της ύλης και των μαθητικών μυαλών.

Είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι οι απόψεις πρώην υπουργού παιδείας της Ν.Δ. υιοθετούνται από τη Χ.Α., όπως αποδεικνύουν και οι παρακάτω δηλώσεις.

«Ξεκίνησε μια μικρή μεταρρύθμιση πραγματική σε αυτή τη χώρα. Και τι έλεγε; Μείωση των αργιών, κατάργηση των αδικαιολογήτων απουσιών. Γραπτές εξετάσεις και επιστροφή της αριθμητικής βαθμολογίας στο Δημοτικό. Σύστημα πόντων για τον έλεγχο της συμπεριφοράς των μαθητών ακόμη και εξωσχολικά. Κατάργηση των μαθητικών γενικών συνελεύσεων του σχολείου. Τι χρειάζονται τα κομματόσκυλα μέσα στο σχολείο; Επιβολή ομοιόμορφης εμφάνισης, έπαρση σημαίας, υποχρεωτικό εκκλησιασμό, πρόσληψη εκπαιδευτικών κατόπιν συνέντευξης. (Στο ίδιο το πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής αναφέρει ξεκάθαρα πως και **όσοι είναι ήδη εκπαιδευτικοί πρέπει να εξεταστούν για να επιβεβαιωθεί η «εθνική τους συνείδηση»...**) Περικοπή φοιτητικής συμμετοχής στα όργανα συνδιοίκησης των ΑΕΙ. Κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Μήπως θυμόσαστε ποιος τα είχε εξαγγείλει αυτά; Ο κ. Κοντογιαννόπουλος. Δεν πειράζει. Θα τα κάνουμε εμείς» Κ.Κουκούσης, Βουλευτής της Χ.Α.

Κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός και φασισμός, οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Σοφία Στεφανίδου

Όταν έρχεται ο ξένος...

Ο ξένος - ο αλλοδαπός, αυτός που κατάγεται από άλλη χώρα και που βρέθηκε, με τη θέληση του ή χωρίς, κοντά μας...

Ο ξένος - ο άγνωστος, αυτός που βρίσκεται δίπλα μας, τόσο κοντά μα και τόσο μακριά: η γυναίκα μας, ο άντρας μας, ο φίλος μας, ο αδελφός μας, ο γονιός μας, το παιδί μας...

Ο ξένος - το ξυπόλυτο παρελθόν μας, αυτό που κάνουμε ότι δεν υπήρξε για να μπορέσουμε να κινηγύσουμε με το κεφάλι ψηλά ένα λαμπερό μέλλον...

Ο ξένος - η φύση, αυτή που χρησιμοποιούμε σαν άψυχο σκηνικό για να στήσουμε την πρόοδο μας.

Ο ξένος - η γλώσσα, αυτή που φορτώσαμε με περίπλοκες έννοιες για να καλύψουμε την αλήθεια

Ο ξένος - το παιδί, αυτό που βρίσκεται μέσα μας, που κρύβεται καλά πίσω από την ανάγκη για επιβίωση σ' έναν κόσμο που δε συγχωρεί την αθωότητα, που εχθρεύεται τη διαφορετικότητα και που περιθωριοποιεί την αντίσταση.

Αυτός ο ξένος ασφυκτιά με την αδιαφορία μας και τη σιωπή μας. Μας ζητά να ξεφύγουμε από την παγίδα, να σταματήσουμε να υποκρινόμαστε ότι όλα πάνε καλά και ότι δεν τρέχει τίποτα...

Αυτός ο ξένος μας ζητά επίμονα να τον αναγνωρίσουμε. Να θυμηθούμε ποιοι είμαστε.

Να αντισταθούμε, ατομικά και συλλογικά, σε ό,τι

μας φράζει την αναπνοή, σε ό,τι μας ρημάζει τη ζωή, σε ό,τι συρρικνώνει την ύπαρξη μας.

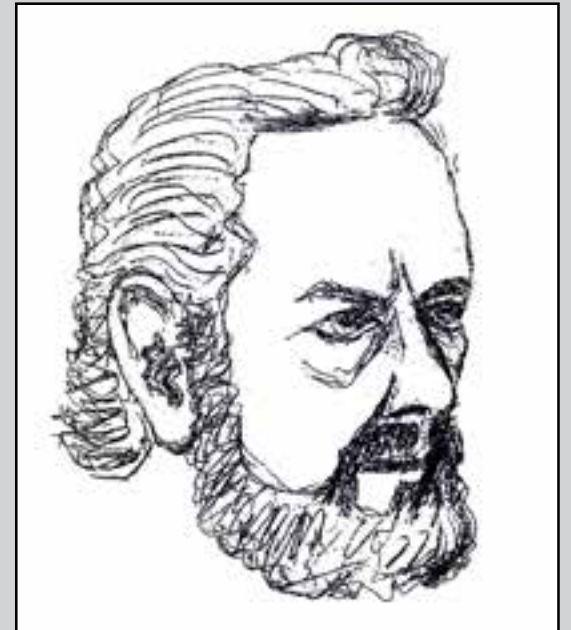
Αυτός ο ξένος διψάει για ζωή...

Αυτός ο ξένος - εγώ

Αυτός ο ξένος - εσύ

σχόλιο στο ποίημα του Ρίτσου
«Όταν έρχεται ο ξένος»

Ελένη Μόσχου

35^ο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ: Εκλογική επιτυχία των Παρεμβάσεων που έδωσαν μάχη για ένα συνέδριο αγωνιστικών αποφάσεων

	2013		2010	
	ψήφοι	Έδρες	ψήφοι	Έδρες
Σύνολο	692		842	
Άκυρα	2		4	
ΠΑΣΚ (με Δημοκρατική Συνεργασία ΠΕ Μπράτν)	174	22	376	38
ΔΑΚΕ	153	19	236	24
Αυτόνομη Αγωνιστική Ριζοσπαστική Συνεργασία (Αυτόνομη Παρέμβαση κ.ά)	114	14	84	9
ΔΑΣ (ΠΑΜΕ)	91	11	96	10
Αγωνιστικές Παρεμβάσεις-Κινήσεις-Συμπειρώσεις	68	8	43	4
Δημοσιοϋπαλληλική Ανατροπή (πρώην ΠΑΣΚ από ΠΟΕ-ΟΤΑ, Μπαλασόπουλος)	63	8		
Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-Κίνηση Δημ. Υπαλλήλων (πρώην ΠΑΣΚ από ΔΟΕ)	8	1		
Δίκτυο Εργαζομένων (ΔΗΜΑΡ)	10	1		
ΕΡΓΑΣ-Ταξική Πορεία (το 2010 μόνο Τ. Πορεία)	8	1	3	
Ανεξάρτητη Ριζοσπαστική Κίνηση	2			
Ενωτική Πρωτοβουλία	1			

Σε ένα συνέδριο που με ευθύνη του κυβερνητικού συνδικαλισμού δεν συζητήθηκαν τα μεγάλα προβλήματα των κοινωνικών υπηρεσιών και των δημοσίων υπαλλήλων, οι Παρεμβάσεις έδωσαν μάχη για να περάσει ένα πρόγραμμα πάλης που θα στηρίζει τα αιτήματα των κλάδων.

Εκτιμώντας τη συνολική κατάσταση στο θέμα των διαθεσιμότητων-απολύσεων, την ανάγκη στήριξης των ηρωικών αγώνων των Διοικητικών, των σχολικών φυλάκων, των εκπαιδευτικών σε διαθεσιμότητα, ενάντια στο κλείσιμο των πανεπιστημίων, των σχολείων, κ.α., αλλά και την ανάγκη συντονισμού των αγώνων σε ένα ενιαίο απεργιακό μέτωπο την αμέσως επόμενη περίοδο, οι Παρεμβάσεις πρότειναν:

1. **Κήρυξη πενήτημης απεργιακής κινητοποίησης σε όλο το Δημόσιο 2-6 Δεκέμβρη.**
2. **Πραγματοποίηση νέων Γενικών Συνελεύσεων σε όλα τα πρωτοβάθμια σωματεία της χώρας και τις ομοσπονδίες, έτσι ώστε το Σάββατο 7/12 να αποφασιστεί συνέχιση του αγώνα για να οδηγηθούμε σε καλά προετοιμασμένη απεργία διαρκείας.**
3. **Πολύμορφο αγώνα με καταλήψεις, διαδηλώσεις, εκδηλώσεις απεργίες, που θα φτάσει στην κορύφωσή του το Φεβρουάριο με απεργία διαρκείας** (3μερες ή 5μερες απεργίες με ενδιάμεσες Γ.Σ. που θα καθορίζουν την πορεία της απεργίας). Την απεργία διαρκείας να αποφασίσουν Γ.Σ. στους χώρους εργασίας.
4. **Το συνέδριο αποφασίζει η απεργία διαρκείας να ενεργοποιηθεί μέσα από Γενικές Συνελεύσεις στο δημόσιο** αν η κυβέρνηση προχωρήσει άμεσα σε διαθεσιμότητες και απολύσεις.

Η ιστορία μιας σχολικής βιβλιοθήκης

Το 2^ο ΤΕΕ Ευόσμου επιλέχθηκε ως χώρος κατάλληλος για τη δημιουργία σχολικής βιβλιοθήκης. Βασικά κριτήρια ήταν η επάρκεια χώρου, η πρόσβασή του από ΑμεΑ, η διάθεση συνεργασίας της εκπαιδευτικής κοινότητας και η χωροταξική κατανομή.

Έγιναν γι' αυτό επεμβάσεις στον περιβάλλοντα χώρο, όπως συστήματα κλιματισμού, ασφάλειας, πυρόσβεσης κ.α.

Ο χώρος εξοπλήστηκε με γραφεία, Η/Υ, με πρόσβαση στο internet, οπτικοακουστικά μέσα, βιβλιοθήκες και 5000 τίτλους βιβλίων που εμπλουτίστηκαν με δωρεές από συναδέλφους, από τη Δημοτική Βιβλιοθήκη και από διάφορους εκδοτικούς οίκους, καθώς ο διευθυντής και η υπεύθυνη καθηγήτρια – με γνώσεις βιβλιοθηκονομίας- φρόντισαν να στείλουν επιστολές σε εκδότες σε όλη τη χώρα.

Μετά από πολύ γραφειοκρατία, πολύ κόπο και πολύ δημόσιο χρήμα η βιβλιοθήκη λειτούργησε το 2009-10 και το 2010-11, εξυπηρετώντας τα τρία συστεγαζόμενα πρωινά σχολεία του συγκροτήματος. Με τη συμβολή της υπεύθυνης καθηγήτριας λειτουργούσε σαν δανειστική βιβλιοθήκη και σαν αίθουσα πολλαπλών χρήσεων για έρευνα στο internet από τους μαθητές, για προβολές, με σχεδόν καθημερινό πρόγραμμα επισκέψεων από διάφορες τάξεις και για διάφορες δράσεις καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου του σχολείου. Έτσι, η Σ.Β. αποτελούσε πλέον αναπόσπαστο τμήμα του σχολείου.

Κατά το 2011-12 και 2012-13 η βιβλιοθήκη παρέμεινε κλειστή, καθώς δεν υπήρχε πια υπεύθυνος βιβλιοθήκης. Μπορούσε, πλέον, να αξιοποιηθεί μόνο περιστασια-

κά με ευθύνη του διευθυντή.

Δύο χρόνια λοιπόν η υλοποίηση του έργου, δύο χρόνια η λειτουργία του, δύο χρόνια λουκέτο!

Για τη φετινή χρονιά, 2013-14, η βιβλιοθήκη προβλέπεται να λειτουργεί για 3 ώρες την εβδομάδα με καθηγητές που θα συμπληρώνουν το –αυξημένο– υποχρεωτικό τους ωράριο. Χωρίς γνώσεις, χωρίς επιμόρφωση, χωρίς χρόνο για εξοικείωση με το αντικείμενο. Η βιβλιοθήκη βέβαια, στα χαρτιά, θα λειτουργεί και οι καθηγητές θα εμφανίζονται με πλήρες ωράριο.

Για άλλη μια φορά τα ο τύπος και όχι η ουσία. Για άλλη μια φορά τα νούμερα. Πόσες ώρες «καλύπτουμε», πόσες τρύπες βουλώσουμε στο survey. Στο πρόγραμμα που μπορεί να καταγράψει τα πάντα εκτός από την ουσία της εκπαίδευσης. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Άντα Θεοδωρίδου

Σχολικές βιβλιοθήκες: στον προκρούστη της αντiekπαιδευτικής πολιτικής

Οι σχολικές βιβλιοθήκες άρχισαν να δημιουργούνται το 1999 από το Β΄ ΚΠΣ - Α΄ ΕΠΕΑΕΚ. Μέχρι το 2009 δημιουργήθηκαν 500 βιβλιοθήκες, συν άλλες 300, ενώ το αρχικό σχέδιο προέβλεπε επέκταση του θεσμού σε όλες τις σχολικές μονάδες, κάτι που δεν έγινε ποτέ.

Η ίδρυση και λειτουργία τους ανατέθηκε σε βιβλιοθηκονόμους με συμβάσεις έργου, οι οποίοι αφού τις οργάνωσαν, απολύθηκαν λόγω έλλειψης χρημάτων και αντικαταστάθηκαν από εκπαιδευτικούς, επιμορφωμένους και αποσπασμένους. Οι περισσότερες αριθμούν κάμποσες χιλιάδες βιβλία η καθεμία, με λειτουργία καθ' όλο το σχολικό ωράριο και με έναν καθηγητή υπεύθυνο, ο οποίος απασχολείται αποκλειστικά με τη βιβλιοθήκη. Αυτά μέχρι το 2011.

Στο όνομα της εξυπηρέτησης του χρέους...

Το Σεπτέμβριο 2011, η υπ. Παιδείας Α. Διαμαντοπούλου στέλνει εγκύκλιο για «να παραδοθούν τα κλειδιά των σχολικών βιβλιοθηκών στους διευθυντές των σχολείων» και κάτω από την πίεση του εκπαιδευτικού κινήματος στέλνει διευκρινιστική εγκύκλιο για λειτουργία των βιβλιοθηκών με ...πλεονάζον προσωπικό! Το υπουργείο απαιτεί την επιστροφή των επιφορτισμένων καθηγητών στα σχολεία τους, ώστε να «εξοικονομηθούν» θέσεις εργασίας και να μην προσληφθούν αναπληρωτές για την κάλυψη λειτουργικών κενών. Χρυσώνοντας το χάπι, ανακοινώνει τη ...δυστηκτική λειτουργία βιβλιοθηκών για «συμπλήρωση ωραρίου», ανοίγοντας τις Σ.Β. για «ένα έως τρία δώρα την εβδομάδα».

Είναι η περίοδος της δραστηκής μείωσης των δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση, των συγχωνεύσεων- καταργήσεων 1000 σχολείων και της οικονομικής εξαθλίωσης των εκπαιδευτικών.

Έκτοτε, από τις 757 λειτουργικές σχολικές βιβλιοθήκες, άλλες ανοίγουν ευκαιριακά στα διαλείμματα, άλλες για δυο τρίωρα την εβδομάδα και άλλες για δυο-τρεις μέρες την εβδομάδα, σε εθελοντική βάση από τους εκπαιδευτικούς ή με ανάθεση από το Δ/ντή του σχολείου, στα κενά ή για συμπλήρωση ωραρίου. Ωστόσο, παρά τις φιλότιμες ατομικές προσπάθειες, οι εκπαιδευτικοί που δε γνωρίζουν το υλικό και τη διαχείρισή του, δεν μπορούν να προχωρήσουν σε μακροπρόθεσμο σχεδιασμό δραστηριοτήτων και

εκπαιδευτικών δράσεων, άρα και στην οργανωμένη λειτουργία των σχολικών βιβλιοθηκών, σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο ίδρυσής τους.

Η φετινή εγκύκλιος για τη λειτουργία τους αποτελεί ουσιαστικά αντιγραφή της εγκυκλίου του 2011.

Πρακτικά, δηλαδή, βγαίνει από το χάρτη της δημόσιας εκπαίδευσης ένας θεσμός ιδιαίτερα πρωτοποριακός, αλλά αντίθετος με το ρόλο και το πνεύμα του σχολείου της αγοράς στην εποχή του ΔΝΤ.

Οι Σ.Β. μαραζώνουν, ο θεσμός αδρανοποιείται, ο κίνδυνος τα επόμενα χρόνια να μετατραπούν σε αποθήκες βιβλίων είναι ορατός.

Η αδρανοποίηση των σχολικών βιβλιοθηκών δεν ήταν «κεραυνός εν αιθρία».

Την αρχή έκανε ο Τύπος, με αρθρογραφία τόσο για ημιδοστούμενους, όσο και για αποκλειόμενους εκδοτικούς οίκους κ.ά. συναφή. Μετά το Υπουργείο Παιδείας τις εγκατέλειψε εξαρχής, παρά τις σημαντικές δαπάνες για το στήσιμό τους. Δεν δόθηκε ποτέ η ετήσια επιχορήγηση που προβλέπεται, ούτε θεσπίστηκε ένα πλαίσιο διδασκαλίας που να τις εντάσσει λειτουργικά στην καθημερινή σχολική πράξη. Ουσιαστικά «εμφυτεύτηκαν» σε ένα εξεταστικοκεντρικό σχολείο που κινείται αντίθετα με τη λογική τους, της αναζήτησης της γνώσης, της κριτικής σκέψης, της συλλογικής δημιουργίας.

Παρά όλα αυτά, για δεκατρία χρόνια οι 757 Σ. Β. σε ολόκληρη την Ελλάδα κατάφεραν να πετύχουν εκείνο που δυστυχώς, το σημερινό σχολείο δεν έχει μπορέσει: να φέρει το βιβλίο κοντά στους νέους. Με ένα πλήθος δράσεων και ενεργειών, με την αγάπη και το μεράκι των υπεύθυνων καθηγητών, αλλά και τη συμπαράσταση των περισσότερων καθηγητών του σχολείου που τις φιλοξένησε.

Το σημερινό «νέο» αγοραίο σχολείο, των εξεταστικών και ταξικών φραγμών, της σύγχρονης αμάθειας και των βασικών δεξιοτήτων δεν «χωρά» τη λειτουργία τους. Η δυναμική μπορεί να ανθίσει μόνο στο έδαφος ενός σχολείου ενιαίου, δημόσιου, δωδεκάχρονου που θα χωρά όλα τα παιδιά και όλη τη γνώση.

Γιάννα Λαθήρα

Η οργανικότητα που...χάνεται

Η αρχή έγινε όταν το Υπουργείο Παιδείας με την εγκύκλιό του Α.Π 7060/Δ3/23.5.2013 εφαρμόζει την αύξηση του ωραρίου και επανακαθορίζει τις οργανικές θέσεις σε κάθε σχολείο. Όσοι δεν καλύπτουν 12 ώρες με την πρώτη ανάθεση μαθημάτων χάνουν την οργανική τους θέση και όσοι δεν έχουν συμπληρώσει 12 χρόνια υπηρεσίας, παραδίδονται στο έλεος του Περιφερειακού Διευθυντή και του Υπουργού Παιδείας. Όσοι έχουν πάνω από 12 χρόνια υπηρεσίας θα «τακτοποιηθούν» σε σχολείο της περιοχής τους, στην καλύτερη των περιπτώσεων, εφόσον βρεθεί

κενή θέση.

Μη βιάζεστε! Την ίδια στιγμή, οι διευθυντές όλων των βαθμίδων σε όλη την Ελλάδα εντέλλονται να συμπληρώσουν πόσοι μαθητές χωράνε σε κάθε αίθουσα στο surveny! Μάλιστα το Υπουργείο έδινε κατεύθυνση 2 τ.μ. για κάθε νήπιο-προνήπιο και 1,5 τ.μ. για κάθε μαθητή Δημοτικού – Γυμνασίου και Λυκείου!

Ακολούθησε έγγραφο (44506/Δ4-2-4-2013) του Υπουργείου Παιδείας προς τους Περιφερειακούς Δ/ντές Α/βάθμιας και Β/βάθμιας Εκπ/σης με θέμα: «Μεταβολές

σχολικών μονάδων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπ/σης σχολικού έτους 2013-14» στο οποίο αναφέρεται:

«... μεγάλος αριθμός σχολικών μονάδων διατηρεί αυξημένη οργανικότητα, η οποία είναι δυσανάλογη με το μαθητικό δυναμικό». Μάλιστα, στέλονται και ειδικό πίνακες με τα σχολεία και την ζητούμενη οργανικότητα βάση του μαθητικού δυναμικού.

Αν ληφθεί υπόψη ότι σε κάθε ΠΥΣ-ΔΕ τουλάχιστον το 1/3 των συναδέλφων θα χάσουν την οργανική τους θέση και δεν θα υπάρχει σχολείο ούτε για μετάθεση σε κάποια δυσπρόσιτη περιοχή, το επόμενο βήμα είναι προδιαγεγραμμένο: απολύσεις.

Μετά τον «ξαφνικό θάνατο» των 52 ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ δε χωρά εφησυχασμός. Η καμπάνα σήμανε! Για όλους. Είναι αποφασισμένοι να μας θυσιάσουν για τα κέρδη μιας χούφτας αρπακτικών και τοκογλύφων, καταργώντας κάθε εργασιακό δικαίωμα και πιο σωστά, ακόμα και το δικαίωμα της εργασίας. Εδώ απαγορεύουν την αστεγία και την επαιτεία για

λόγους αισθητικής, εκεί θα κολήσουν;

Ταυτόχρονα επιδίδονται σε κυνήγι μαγισσών και τρομοκράτησης των εκπαιδευτικών με τις καθημερινές εφόδους των ελεγκτών δημόσιας διοίκησης στα σχολεία. Το σχέδιό τους είναι φανερό. Μετά την απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, στο-

χεύουν στην πλήρη διαπόμψή τους. Το επόμενο διάστημα η προπαγάνδα της κυβέρνησης θα ενταθεί. Θα περιλαμβάνει «επίορκους», «κοπανατζήδες» και «κρηφίνες» εκπαιδευτικούς για να αφομοιωθούν από την κοινωνία οι επικείμενες απολύσεις.

Γιώργος Κρεασιδής

Γεωπόνοι καθηγητές εκπέμπουν SOS

Η ειδικότητα «Γεωπονίας Τροφίμων και Περιβάλλοντος» στηρίζει τον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα, δηλαδή, την οικονομία της χώρας μας.

Πρέπει λοιπόν η εκπαίδευση των μαθητών μας να είναι άριστη, υποδειγματική και προπαντός ασφαλής!

Αλλά...έχουμε πολλούς μαθητές και λίγους καθηγητές...

Έτσι, κάνουμε εργαστήρια σε 28 μαθητές με έναν καθηγητή, ενώ ο νόμος αναφέρει δυο.

Πως μπορούμε, όμως, να χωρίσουμε τους μαθητές σε ομάδες για να μάθουν;

Ποιος θα αναλάβει την ευθύνη για ότι συμβεί στα παιδιά; Κρατούν

τσάπες, κλαδευτήρια, εμβολιαστήρια ή χειρίζονται ηλεκτρονικά πεχάμετρα, διαθλασίμετρα, μικροσκοπία.

Σκεφτόμαστε...

- Μήπως να λέμε χωρίς να κάνουμε;

- Μήπως να δείχνουμε video για να είμαστε ΗΣΥΧΟΙ;

- Μήπως να αφήσουμε και αυτή την ειδικότητα να σβήσει, αφού δεν έχουμε σε ΔΙΑΘΕΣΗ καθηγητές;

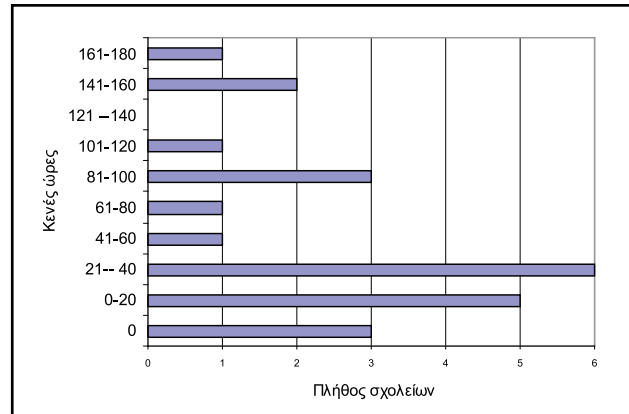
- Μήπως να πούμε τα κάλαντα των Χριστουγέννων στον Υπουργό Παιδείας;

**Θεοπίστη Κυνηγοπούλου
Γεωπόνος Εκπαιδευτικός**

Η συνέχεια από τη σελίδα 7 - Έρευνα στα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ: Δραματική η κατάσταση

το 63% των διδακτικών αναγκών στις καταργημένες ειδικότητες καλύφθηκε από τους παλιούς καθηγητές.

6) Κατά μέσο όρο σε κάθε σχολείο δεν γίνονται 53 διδακτικές ώρες την εβδομάδα.

Όπως δείχνει το γράφημα, από 23 σχολεία που έδωσαν αυτά τα στοιχεία, μόνο σε 3 σχολεία γίνονται όλες οι διδακτικές ώρες. Απεναντίας, υπάρχουν και σχολεία με έντονο πρόβλημα κάλυψης του ωρολογίου προγράμματος (2 σχολεία με σύνολο κενών ωρών την εβδομάδα 141-160 και 1 σχολείο με 161-180).

Ειδικότερα για τα μαθήματα ειδικότητας, στα 2 σχολεία μόνο διδάσκονται όλα (ποσοστό 10%).

7) Μερικοί από τους συναδέλφους που βγήκαν στην διαθεσιμότητα είχαν θέση στο ίδιο το σχολείο τους ακόμα και μετά την κατάργηση των ειδικοτήτων τους.

Στοιχεία από 13 σχολεία μας δείχνουν ότι ένα ποσοστό 22% των συναδέλφων που βγήκαν στην διαθεσιμότητα (23 στους 104) είχαν και 2^ο πτυχίο που τους έδινε την δυνατότητα να παραμείνουν στον χώρο της εκπαίδευσης, ακόμα και μετά την κατάργηση των ειδικοτήτων τους.

Ειδικά 10 από αυτούς, ένα ποσοστό της τάξης του 9,6% των υπό διαθεσιμότητα καθηγητών, είχαν θέση στο ίδιο το σχολείο τους καλύπτοντας λειτουργικά κενά.

8) Στα περισσότερα σχολεία δε διδάσκονται κάποια από τα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα.

ΣΧΟΛΕΙΟ	ΠΛΗΘΟΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΔΕΝ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΙ	ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΕΠΑΛ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ	4	ΑΝΑΤΟΜΙΑ (ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΟΚΟΜΩΝ) ΑΝΑΤΟΜΙΑ (ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ) ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΩΓΗ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ
ΕΠΑΛ ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ	2	ΣΤ. ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ-ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ
ΕΠΑΛ ΕΠΑΝΟΜΗΣ	2	ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΩΓΗ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ
1 ^ο ΕΠΑΛ ΚΟΥΦΑΛΙΩΝ	1	ΣΤ. ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ-ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ
10 ^ο ΕΠΑΛ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ	1	ΔΙΩΓΗ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ
10 ^ο ΕΠΑΛ ΣΥΚΕΩΝ	1	ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ - ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ
20 ^ο ΕΠΑΛ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	1	ΔΙΩΓΗ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ
2 ^ο ΕΠΑΛ Ευόσμου	2	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΝ ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
8 ^ο ΕΠΑΛ Θεσσαλονίκης	1	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΝ
10 ^ο ΕΠΑΛ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	1	ΣΤΟΙΧΕΙΑ. ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ
	16	

Σε 10 από τα 17 σχολεία που έχουμε αυτά τα στοιχεία, υπάρχουν πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα που δεν διδάσκονται ακόμη.

9) Ένα μήνα μετά η κατάσταση δεν έχει ομαλοποιηθεί.

Με τα στοιχεία της Δ/σης Δ/θμιας Εκπ/σης Δυτικής Θεσσαλονίκης που αποτυπώνει την κατάσταση στις 21/11/2013 για τα ΕΠΑΛ/ΕΠΑΣ, προκύπτει ένα σύνολο 466 ωρών που δεν γίνονται εβδομαδιαίως, με μέσο όρο κενών, ανά σχολείο, 23,3 ωρών.

Ειδικά στις καταργημένες ειδικότητες ακόμη και μετά την ένταξη στην εκπαιδευτική διαδικασία κάποιων συναδέλφων που γύρισαν στα σχολεία με ασφαλιστικά μέτρα, παρουσιάζονται 130 ώρες σε εβδομαδιαία βάση που δεν διδάσκονται, απόδειξη ότι η επιστροφή τους είναι αναγκαία.

**Θόδωρος Αμασιάδης
Ιωάννα Φωτισιτζή
Χρήστος Ζαγανίδης**

